ეპი

ყოველდღიური გაზეთი

№ 26

წელიწადი პირველი 1913

ფასი:
წლიურათ . . . . . 7 მანეთი
ნახევარი წლით. . . . . 4 მანეთი
თვიურათ . . . . . 4 აბაზი

ცალკე ნუმრის ერთი შაური.

წლიური ხელის მომწერლებს გაზეთის ფასი შეუძლიათ ნაწილ-ნაწილათ გადაიხადონ. ხელის მოწერის დროს 3 მანეთი და-ნარჩენი კიდევ ნაწილ-ნაწილათ. საზღვარგარეთ წლიურათ 14 მან., ნახევარი წლით 8 მან., თვიურათ 6 აბაზი.

სამშაბათი, 3 დეკემბერ.

მისამართი: Кутаисъ, редакція „Эпи“.

Ивановская, д. Чиладзе.

ტელეფონი № 149.

„რადიუმი“
2 და 3 დეკემბერს.
ახალი პროგრამა.

I.
პატე-ჟურნალი
II
იტალიის არტილერიის აღლუმი.

III.
განათებული ფანჯარა
(სამენელი დრამა „ამბრაზიოს“ ოჯრის სერიიდან.
IV.
ცრუ მკვდარი ძია
(კომიკური).

V.
კლასიკური სცენები
გოგოლისა და ოსტროვსკისა, დამსახურებულ მსახიობებ ვარდამოვის მონაწილეობით.
ანონსი: 4 დეკემბერს გაიმართება საქველმოქმედო სეანსები ახალი პროგრამით წმ. ნინოს სასწავლებლის ღარიბ მოწაფეთა სასარგებლოთ.

დრაფი ბიბერი ტრიკ მაუდი.

პაეგზე დამუარეგული ამხანაგება
ს. მ. პირაპოზოვი
და ბ. ბ. ოგანოვი

ბუმაზეი ფლანელი ვიგონი შოტლანდკა.

მიღებულია დიდ ალი
საზამთრო
საქონელი

კოტიკი ბლიუ ველვეტი.

შაბათობით იყიდება
იაფათ
ნაჯრები.

ველვიური გენუია იდეალი ფლორა.

ონისიმე თომას ძე ტყეშელაშვილი შვილებითურთ ულრმეს მადლობას უცხადებს ყველა იმათ, ვინც წერილებით, დეპეშებითა და პირადათ პატივი სცა და თანაგრძნობა გამოუცხადა პირველს უსაყვარლესი მეუღლის და მეორეთა დედის

ეფროსინეს ლაზარე პაპავას ასულის

გადაცვალების გამო.

გულდამწვარნი და მწუხარებაში მყოფნი: ივდიტორა ვასილის ასული კვიტაშვილისა, მარიამ, მარგალიტა, ქეთევან, თამარ, ელენე გრიგოლ კვიტაშვილის ასულნი, ალექსანდრე იოსების ძე კვიტაშვილი, მიხეილ, ვარდენ, კოსტანტინე და ნიკოლოზ ქელბაქიანები აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ პირველი ძვირფასი მეუღლის, მეორენი საყვარელი მამის, მესამე ძმისა და უკანასკნელნი სიძის, ნადვორნი სოვეტნიკის

გრიგოლ იოსების ძის კვიტაშვილის

გადაცვალებას. პანაშვიდი ყოველდღე საღამოს 5 საათზე; დაკრძალვა დეკემბრის 5-ს, ხუთშაბათს; გამოსვენება ნაშვადღევის 3 საათზე საკუთარი სახლიდან (პოლიციის ქუჩა) საფიზიის სასაფლაოზე.

ქუთაისი
პირველი კერძო- სამეურნალო- სპეციალისტი აქიმებით.
მუდმივი საწოლებით
თ. ა. რელიგიონის სახლი თეთრ ხიდთან.
ავათმყოფებს მიიღებენ ყოველდღე:

დ ი ლ ი თ.

კ. ა. ჩშანცი—ყელის, ცხვირის, ყურისა და ქირურგიული.	1— 2
გ. ს. ნადირაძე—შინაგანი და ბავშის	10—12
ა. ა. რეფიგიონი—დოსტაქარი, ქალთა, საბებიო	11—12
მ. დ. ბეთსხოვი—კანის, ათაშანგი, ვენერ.	12— 2
ვ. ა. ჭოდოშვილი—საბებ., ქალთა და შინაგ.	12½ 2

ს ა ღ ა მ ო თ.

გ. ლ. ქორქაშვილი—თვალის	4½—5½
ვ. ა. ჭოდოშვილი—საბებიო, ქალთა და შინაგ.	5½—6½

სამკურნალოსთან მოწყობილია საქ.—საანალიზო კაბინეტი: სისხლის, შარდის, ნახველისა და სხვ. შესამოწმებლათ. ძიძის შემოწმება, ყვავილის აცრა, 606—914 შესხმა კონსულტაციურათ. არის ცალკე ოთახები მძიმე ავათმყოფებისა და მშობიარეთათვის. რჩევა 10 შაური, აპერაცია და კონსულტაცია მორიგებით 3 მანეთიდან და ამაზე მეტათ. აქიმთა მუდმივი მორიგობა. ტელეფონი 140 №
სამკურნალოს დირეკტორი—ვ. ა. ჭოლოშვილი. ₹.

დიდი იაფი ვაჭრობა.
მოსკოვის საფართლო მაღაზიაში
(ფიზრიონცოვის ქუჩა, საგუბერნიო- სამართველოს ქვეშ)
18 ნოემბრიდან გაიხსნება
დიდი იაფი ვაჭრობა
დრაპების, მაუდების, ტრიკოების, აბრეშუმების, შალების, ზამთრის ჩითებისა და ყოველგვარი ფართლეულობის. ფასები დაკლებულია 40%, რაშიც მყიდველნი თვით დარწმუნდებიან. ფასი უვაჭროთ.
პატივისცემით გაბუნია.

ა. ი. კოსტავას
ევროპიულ მაღაზიაში
(თფილისის ქუჩა, ქალაქის აფთიაქის გვერდით)
კაცების ახლათ მიღებულ ტანისამოსზე 20-ი ნოემბრიდან 1 იანვრამდი
დანიშნულია
დიდი იაფი ვაჭრობა.
ფასები ძლიერ დაკლებულია.
კოსტიუმები 8—35 მან., შარვლები 4—12 მან., პალტო 10—38 მან.
ფ ა ს ე ბ ი უ ვ ა ჭ რ ო თ.

1 დეკემბრიდან ქუთაისსა ₰ ბაღდადსშუა მიმოსვლის ეასაადვილებლათ მოქმედებას იწყებს **მ. ა. ფალავგეარიძის** რეზინის შინებიანი
დ ი ლ ი ჟ ა ნ ი.
ბილეთის ფასი 3 აბაზი.
დილიჟანი ქუთაისიდან გავა ყოველდღე ნაშვადღევის 1 საათზე, დაბრუნდება ბაღდათიდან დილის 7 საათზე. დილიჟნის კანტორა მოთავსებულია **ალექსანდროვის ქუჩაზე სიმონ თედორაძის შენობაში.**

გამოვიდა გასასყიდლათ ნოტებზე გადაღებული ლექსი:
„ბენაცვალე“
ი. გრიშაშვილის და ი. სარაჯიშვილის სურათებით.
ფასი ხუთი შაური.

ეაც თუთუნს ეხეკა, ვსთხოვთ, მიაქციოს ყურადღება ახლათ გამოსულ პაპიროზებს
პ ა რ ო ს ი { 25 ცალი 3 შ. / 10 — 6 კ. — იყიდება როგორც სხვა ქალაქებში ისე ქუთაისშიც.
პაპიროსები საუკეთესო ხარისხის თათრული თუთუნისაა, სასიამო სუნითა და საუცხოო გემოვნებით.
თუთუნის ქარხანა **ძმათა სეილანოვებისა.**
თ ფ ი ლ ი ს ს ი.

პირდაპირ ნახევარ ფასათ იყიდება!
ახლათ მიღებული საქონლები პირველი ღირსებისა, რუსეთისა და საზღვარგარეთის საუკეთესო ქარხნებისა და უკანასკნელი მოდის. გაყიდვა დაიწყება დღეიდან მოკლე ვადით ქ. ქუთაისში ბულვარის პირდაპირ, ძმ. ოცხელების შენობაში, ასლელდიანის მაღაზიის **უკანა განყოფილებაში, სადაც იყიდება შემდეგი ახლათ მიღებული საქონლები:** კაცის ყოველნაირი მშვენიერი კასტიუმი, 5 მან. დაიწყება ფასი და ამას ზევით, რა ფასიანიც ესურვებათ; კაცის, ქალისა და ბავშების ყოველნაირი პალტოები ზამთრისათვის, საშემოდგომო და საზაფხულო, კაცის შარვლები და პიჯაკ ბი, ფეხსაცმელები ქალის, კაცისა და ბავშების საუკეთესო ფირმების მრავალგვარი, ბეწვის მუფთები ქუდები და შალები ლაზლის მრავალგვარი, აბრეშუმის იუბკები დიდი ასარჩევი, შალის კაბის ქვედა წელები, ზედაწელები და ზედაწელის მატერიები ნაჭრობით: კალოშები, კაცის ქალის და ბავშების რედიკულები, ალბომები, სარკეები და ქალის და კაცის, ქამრები და საქამრე რეზინები, ყოველნაირი რეზინა შემოსაჭერისათვის და აგრეთვე მზა შემოსაჭერი ქალთა და ბავშთათვის. კორსეტები და სხვა. ამასთანავე მოვახსენებ პატივცემულ საზოგადოებას, რომ
ახლელდიანის მაღაზიაში არის მიღებული დიდძალი ყოველნაირი ახალმოდის საქონელი და მზა ტანისამოსი, ფეხსაცმელი კაცის, ქალის და ყმაწვილების და ასეთებს **ვლებულობთ ყოველდღე. ფასები ხელმისაწვდომია და უკეჭროთ.**
პატივისცემით ა. ახვლედიანი. № 3.

აქიმი დ. ჯაფარიძე იღებს შინაგანის, ბავშების, აგრეთვე ყელის, ცხვირისა და ყურის სნეულებით ავათმყოფებს. თფილისის ქუჩა სახლი ნიჟარაძისა.

აქიმი ი. ჩარექოვი იღებს **კანისა და ვენერიულ ავათმყოფებს ახალ ბინაზე.** მხოლოდ დილით 12—2 ს., საღ. 6—8 ს. სხვა დროს აქიმი საავათმყოფოშია.
მისამართი: გაგარინის ქუჩა, პოლიციის გვერდით, ფირალოვის სახლში. თ.

აქიმი ვ. მ. ლორთქიფანიძე დაბრუნდა და განაგრძობს ავათმყოფების მიღებას.

აქიმი ვ. ა. მეიფარიანი. ღებულობს შინაგანი, ბავშებისა და ვენერიულ ავათმყოფებს. დილის 9—12 საათ, და საღამოს 5—7 საათ, თფილისის ქუჩა, საკუთარი სახლი № 30 ტელეფონი № 150. თ.

აქიმი კ. თ. ტყეშელაშვილი. ღებულობს ავათმყოფებს (**შინაგანი, ვენერიული, კანის**) ვიტუშინსკის სახლი, აფთიაქის უკან, პუშკინის ქუჩიდან ტელეგრაფის შესახვევში. თ.

ქართული ფრესა.

სხვადასხვა გაზეთის აზრი

პოლიტეხნიკუმზე.

თფილისის პრესა, როგორც მოსალოდნელი იყო გულცივათ არ შეხვედრია მეფის მოადგილის გადაწყვეტილებას პოლიტეხნიკუმის შესახებ. ან ვით შეიძლება გულცივობა იქ, სადაც სასწორზე ჩვენი ქვეყნის მართველი ქართველთ ერის თავმოყვარეობა დაუდევთ და მზათ არიან ეს უკანასკნელი სოლოლაკელი პლუტოკრატიის ჯიბრს მოეტანონ სხვერპლათ, აწ არავისთვის საიდუმლოებას არ შეადგენს ის გარემოება, რომ გარდა ფინანსიურისა, ყველა უპირატესობა საბურთალოს ქონდა, ასეთი აზრის იყო თვით საუწყებათაშორისო კომისიის უმრავლესობაც, მაგრამ... ან რაღა გვეთქმის ჰმუნვისა და მწუხარების მეტი იქ, სადაც „სხვის ბამბაც ჩხრიალობს“ და ჩვენი ყაყალიც არათ. ყოველივე ეს შეუმჩნეველი არ დარჩენია ჟურნალ „კლდეს“, რომელიც მეთაური წერილის დასაწყისში განმარტავს რა საბურთალოს უპირატესობას და განაჩენის ცალმხრივობას, წერილის ბოლოში ამბობს:

„არ შეგვიძლიან არ გამოვსთქვათ ჩვენი აზრი იმ ფორმის შესახებაც რომელშიც გამოისახა რეზოლუცია. ვკითხულობდით ამ რეზოლუციას და ჩვენს განცვიფრებას საზღვარი „არა ქონდა. რას ნიშნავს? 27 გიორგობისთვეს მეფის მოადგილე სახელმწიფო მნიშვნელობის საბუთს აწერდა ხელსა, თუ პოლემიკური ხასიათის სტატიას? რათ დასჭირდა სახელმწიფო გამოცთილებით დაბრძნილ ადმინისტრატორს ისტორიულ საბუთში გენერალის გაბაშვილის სახელის მოყვანა, რომელმაც თავისი აზრი ღრმა რწმენისა და სინიდისის მიხედავთ გამოსთქვა. მეფის მოადგილის რეზოლუცია სწორეთ ამ გარემოებით იღებს ტენდენციის ხასიათს და მისი ახსნა სხვაფრივ ყოვლად შეუძლებელია ეჭვი არ არის, ეს რეზოლუცია მთელ რუსეთს მოეფინება, ხოლო რაც შეეხება კავკასიას, არავინ დაივიწყებს მას, ვიდრე პოლიტეხნიკუმი ნავთლულში იდგმება და ვიდრე ნავთლულში ქარნი იქროლებენ.“

ეჭვი არაა ხსენებული ქარის ქროლვა ტკბილსა და გამბრუებელ ნანათ მოევლინება სოლოლაკელთა გულის ზრახვათ! ოღონდაც!

—

გაზეთი „თემი“ არ უარყოფს, რომ მეფის მოადგილის გადაწყვეტილებას ისტორიული მნიშვნელობა აქვს, იგი განმარტავს კიდეც თუ რა მხრივაა იგი ისტორიული და ამბობს:—

„დიახ! დღე, როდესაც საბოლოოთ გადასწყდა პოლიტეხნიკუმი ნავთლულში აშენდესო, დიახაც ისტორიული დღეა; მაგრამ იმიტომ კი არა, როგორც ამბობს „თფ. ლისტოკში“ ბ. არშაკ ბაბოვი, რომელიც თავისთავს ჭეშმარიტ დემოკრატს უწოდებს და რომელიც მეორე მისივე სახის ჭეშმარიტ დემოკრატ მიხ. ჯაბართან ერთად არ ერიდება კანოსაში მისვლას, არამედ იმიტომ, რომ ახლანდელმა ქალაქის თვითმართველობამ ყოველივე ღონე, საკადრისი და არა საკადრისი, იღონა ოღონდ კი თეთრი შავათ მოეჩვენებია და შავი თეთრათ. ეს არის პირდაპირ ქალაქის დემოკრატიის ღალატი! ჩვენ არასოდეს არ დავუჭერდით მხარს საბურთალოს, მით უფრო, რომ იქ იყვენ, სხვათა შორის, ქართველი მემამულენიც, რომ მას არ ქონოდა ობიეკტიური უპირატესობა ნავთლულთან შედარებით“.

სწორეთ ამ ობიეკტიურ უპირატესობათა დათრგუნვა-დასამარებაში გამოიხატა „ჰუმანიზმი“ არა ქართველი მემამულეებისადმი, არამედ მთელი ქართველი ერისადმი. საბურთალოს უარყოფით უარყვეს ჭეშმარიტება, უარყვეს ქართველი ერის ძალა-ღონე და გზა დაუცალეს ხატისოვისა და კომპანიის თავხედობას.

ამიტომ „ზაკავკაზიე“ სავსებით სამართლიანათ შენიშნავს, რომ:—

„საბურთალოსა და ნავთლულს შორის შეხლა-შემოხლა, რომელსაც დასაწყისში მიზნათ ქონდა დასახული

გამოერკვია შედარებითი ღირსება ამ ორი ადგილისა, როგორც მთელ მხარეში ცოდნის გამავრცელებელისა, ბოლოს და ბოლოს ქართველთა საწინაალმდეგო ბრძოლათ გადაიქცა“...

კავკასიის ოფიციალურ მესვეურთა და სოლოლაკელი ბლუტოკრატიის ხმაშეწყობილი დუეტი ქართველი ერის ჯერ დაძინებისა და შემდეგ გალატაკებისაკენ მიმართული, არა გვგონია, თვით ამ ერს შეუმჩნეველი დარჩეს. არა გვგონია, ოდესმე მაინც ჭეშმარიტებამ თავისი ძლევამოსილებით არ გამოაშუქოს და დღევანდელ „მებრძოლთ“ შექსპირის სიტყვებით არ მიმართოს:

„ბოროტი საქმე დღის სინათლეს ვერსად წაუვა,
თუნდ დასამალათ დედამიწაც გადაეფაროს“.

სოლოლაკელებს ხო მთელი დედა-მიწა არ სჭირიათ, იგინი ქართველთა დედა ქალაქ თფილისშიც თავს ბატონებათ გრძნობენ, მაგრამ წარმავალია ბატონობა იგი!..

—

საორშაბათო „ფიქრი“ თავისი ღრმა ფიქრების მიხედვით საკითხს სულ სხვა გვარათ სწყვეტს, კარლოს გამადეპუტატებელ სოლოლაკელებს იგი არც ახლა სტოვებს ობლათ ნავთლულის საყასბოთა და სასაფლაოთა შორის, გულამაჩუყებელი სიტყვებით უხსნის სიყვარულს ამ „ცბიერსა და მაღვალაკ სატრფოს“ და ამბობს:—

„ჩვენ, რა თქმა უნდა, აქ ჩვენი ქვეყნისთვის სამწუხაროს არაფერს ვხედავთ, რადგანაც, რაც უნდა იყოს, თავად-აზნაურობას ისევე ბურჟუაზია გვირჩევნია“ და სხ..

ერთში სცდება „ფიქრი“, იგი უადგილოთ ეპოტინება თავად აზნაურობას, რა შუაშია აქ თავად-აზნაურობა, პოლიტეხნიკუმის შესახებ გადაწყვეტილება და სოლოლაკელთა ტენდენციები ქართველი ერის წინაალმდეგ არის მიმართული და „ფიქრიც“ უფრო მეტს „მოქალაქობრივ გამბედაობას“ გამოიჩენდა, რომ ეთქვა:—ქართველ ერს სოლოლაკელი ბურჟუაზია მირჩევნიაო, რადგან მას მიზეზიც ექნებოდა ამისი: ქართველმა ერმა ხომ მათ ულალატა და კარლოც ხომ სოლოლაკელებმა წამოასკუპეს თავრიდის სასახლეში? ხო და—„ხელი ხელსა ბანსო“, ხომ გაგიგონიათ? ჩვენთვისაც გარკვეული იქნებოდა მაშინ თქვენი ტრფიალი, თვარა ახლა ხომ შეიძლება მშრომელი ხალხი შეცდომაში შეიყვანოთ და აფიქრებიოთ, რომ მართლა თავად-აზნაურობას გერჩიოსთ სომხის ბურჟუაზია და არა ქართველ ერს?..

ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲐᲛᲑᲐᲕᲘ.

ქუთ. გუბ. სახალხო შკოლების პირველი რაიონის ინსპექტორი გროზდოვი დაინიშნა ამავე გუბერნიის სახ. შკოლების მესამე რაიონის ინსპექტორათ, სამსახურიდან გადაყენებულისა და პასუხისგებაში მიცემულის ტერ-გასპარიანცის ადგილზე.

პირველი რაიონის სახ. შკოლების ინსპექტორობა დაევალა 1 საქალაქო შკოლის ინსპექტორს ბ-ნს სტეფანე გაგუას.

✦ შაბათს, 7 დეკემბერს, თფილისის ქალთა უმაღლესი კურსების ლექტორი ბ-ნი ს. კაკაბაძე ქალაქის თეატრში წაიკითხავს საგულისხმო ლექციას:—„ახალი შეხედულებანი საქართველოს საშვალო საუკუნეების ისტორიაზე“. ლექციის შემოსავალი მოხმარდება „ვეფხის ტყაოსნის“ დასურათებას მე-17 საუკუნის ნახატებით.

✦ ინგლისურ ენაზე გამოვიდა მიხ. წერეთლის—„სუმერული და ქართული“. ეს შრომა (ნაწილი) მოთავსებულია ინგლისის აზიური საზოგადოების ჟურნალის 1913 წ. ოკტომბრის ნუმერში. მეორე ნაწილი მოთავსებული იქნება ამავე ჟურნალის 1914 წ. იანვრის ნუმერში. ესევე შრომა, როგორც ვიცით, მოთავსებული იყო ქართულ „გვირგვინში“, სამწუხაროთ შეცთომებით, ახლა იგი შესწორებული და შევსებულია.

✦ გამოვიდა სანიმუშოთ და დაეგზავნა ქართული ლექსიკონის შემადგენელი კომისიის თანამშრომელთ აკად. ნიკო მარის წიგნაკი:—„Древне Грузинско-Русскій Словарь къ 2 гл. Евангелія Марка“.

✦ ქუთაისში ი. ოცხელს მოუვიდა მიხ. გედევანიშვილის მიერ საგანგებოთ გამოცემული ილია ჭავჭავაძის თხზულებათა კრებული. ხელისმომწერთ წიგნის მიღება შეუძლიათ კ. ოცხელისა და ამხ. წიგნის მაღაზიაში.

✦ ნოვოროსიის უნივერსიტეტის (ადესა) ანატომიის ინსტიტუტის პროფესორი აქიმი კაბიანი და სტ. პ. ქავთარაძე შესდგომიან ანატომიის ქართულ ენაზე გამოცემას. წიგნში დაახლოებით ხუთასი გვერდი იქნება დასურათებული. კლიშეები ადესაში უკვე მზადდებაო და ელირება სამმანეთნახევრათ.

✦ გასულ შაბათს, ღამით ვიღაც მაწანწალა ბიჭ ბუჭებმა ქალაქის სამკითხველოს ფანჯრები ჩალეწეს ქვებით.

საცავადო სხდომის საორგანიზაციო ბიურო თფილისიდან ქუთაისის ქალაქის გამგეობას სთხოვს თავისი წარმომადგენელი გაგზავნოს სხდომებზე დასასწრებლათ.

✦ დღეს ოლქის სასამართლოში დანიშნულია მიხეილ მოსეშვილის, ვ. ბაბაშიძისა და ლ. სანაიას საქმე.

✦ ქუთაისში ჩამოვიდა სამხედრო სასამართლო, რომელიც გაარჩევს კუპრაშვილის, წივწივაძისა და ბუაძის საქმეს.

✦ გუშინ გოშპიტლის ქუჩაზე შემაძრწუნებელი ამბავი მოხდა: გაჩეჩილაძეს ეზოში ქონია საარაყე ჭაჭის შესანახავი ორმო, რომელიც თავლია დარჩენიათ. შიგ ჩავარდნილა პატრონის შვილი 9 10 წლის ბავში, მას მიყოლია მამა საშველათ, რომ აღარ ამოსულები, მათ საშველათ შიგ ჩამხტარა სალდათი და თვით გაჩეჩილაძის ბიჭი; ოთხივე გაგუდული ამოალაგეს ორმოდან, არცერთს სიცოცხლის ნაშანწყალი აღარ ეტყობათ. დაწვრილებით შემდეგ.

ᲗᲤᲘᲚᲘᲡᲘ

✦ 26 იანვარს დანიშნულია ბ. კოტე ყიუიანის 45 წლის არტისტული მოღვაწეობის დღესასწაული. ივ. გომართელმა იკისრა ისი ბიოგრაფიის შედგენა.

✦ გაზ. „კავკაზში“ დასტამბული დეპეშა გვაცნობებს, რომ სათათფიროს საბიუჯეტო კომისიაში ‘ხიზანთა’ კანონპროექტის განხილვის დროს მომხსენებელი დეპ. გელოვანი იმ აზრისა ყოფილა, რომ კანონპროექტი უარყოფილ უნდა იქნასო. ახლა გაზ. „ზაკავკაზიეს“ შეუტყვია, რომ იგი ხელ-ახლა გადაეცემა მეფის მოადგილეს შესავსებათ. შემუშავებული კანონპროექტი უნდა წარედგინოს სათათფიროს მომავალი წლის 1 თებერვალს.

✦ „თეატრი და ცხოვრებას“ რედაქტორი იოსებ იმედაშვილი სასჯელის მოხდას შემდეგ გაათავისუფლეს მეტეხის ციხიდან, სადაც სამ წელიწადზე მეტი გაატარა. ამ დროს განმავლობაში მას შეუდგენია ლექსიკონი ქართველ ისტორიულ პირთა და თანამედროვე საზოგადო მოღვაწეთა. ხელნაწერი შეიცავს 1500-მდე გვერდს.

✦ ვახვახიშვილის ქალმა თამარმა დასწერა რუსულათ ოთხმოქმედებიანი პიესა „განახლება“, რომელშიც გამოყენილია მამაკაცის დესპოტობა დედაკაცისმიმართ. ამ პიესის თარგმნა ქართულ ენაზე იკისრა ნატ. აზიანისამ. პიესის დადგმას აპირებს ქართ. დრამ. სასცენადგადგმა.

მოწერილი ამბავი.

დ. სამტრედია. აქ გამრავლდენ ქურდ ბაცაცები. ამის გამო ხშირათ ხდება ცარცვა-გლეჯა და ბევრი უბედური შემთხვევებიც. 24 ამა თვეს საპატიმროს ქვის შენობას გაუჩნდა ცეცხლი და დაიწვა ხის ნაწილი. 26-ს ღამეს დაიწვა კაკაბაძის შენობა, სადაც ვაჭრობდა ბიკტორ ბოკუჩავა. ზარალი 6,000 მანეთამდეა.

— ახლო მომავალში სამტრედიის სცენისმოყვარეებს კ. კობახიძის რეჟისორობით განზრახული აქვთ მართონ სისტემატიური წარმოდგენები; მიზნათ ისახვენ წმინდა შემოსავალი გადასდვან დ. სამტრედიის მომავალი სახალხო სახლის ფონდისთვის.

— 24 ნოემბერს დანიშნულმა კრებამ სამტრედიის სამზითო კასისამ თავჯდომარის წინადადებით გაარჩია სხვადასხვა საკითხები კასის შესახებ და ერთხმათ დაადგინა: „ამოირჩეს წევრთა შორის კომისია. აღნიშნულ კომისიას ეძლევა უფლება: შეასწოროს მოქმედება კასისა და სარევიზიო კომისიისა.

incertus.

ᲥᲠᲝᲜᲘᲙᲐ.

ცხოვრება ამა ქვეყნისა ისეა მომართულ-მოწყობილი, რომ ხშირათ მცირეზეც არ გვეკითხებიან, თვარა დიდ საქმეს ხო დიდი კაცები სწყვეტენ და ატრიალებენ.

დაფასება ამ გადაწყვეტილებისა, აწონდაწონა მისი ჩვენ არ გვეხელმწიფება:—

პირობა გვაქვს დაკისრებული—დიდთა ზრახვანი უტყვათ მივიღოთ...

აქ მუნჯური მეთოდი მეუფეობს...

დღევანდელ პირობებში მუნჯები ვართ. ხოლო...

დრო გაივლის, გადაწყვეტილება იგი ნაყოფს მოიტანს და ამ ნაყოფის მზგავსათ მემატიანე უტყუარს მსჯავრს დასდებს მას... შეარჩევს ხილს—დამპალსა და მყავეს მოისვრის, კეთილს კი დასტოვებს... მოსაწონს შეაქებს, დასაძრახს გაკიცხავს.:.

ისტორია ულმობელი მსაჯულია, მემატიანე მკაცრი და სამართლიანი კანონმდებელი მცირეთა და დიდთა-ზეც.

დ.

ᲙᲘᲓᲔᲕ!...

ოდიშში მდებარეობს ძვირფასი ტყე „ქვიბია“, რომელიც სივრცით რამდენსამე ათას ქცევას შეიცავს და უკავია სენაკის მაზრის ჩრდილო ნაწილი. ვიდრე ოდიშში დაიწყებოდა მიწების გამიჯვნა, ამ ტყით სარგებლობდა ყველა: თითქმის უბაჟოთ შეიძლებოდა სხვადასხვა შენობისთვის მუხის, ფიჭვის, წაბლისა და ცაცხვის მასალის გამოტანა; ტყეში მზადდებოდა საწნახლები, კოდები, საუკეთესო ფიჭვის ყავარი რაც ოდიშს გარეთაც გაქონდათ, მაგალ. ხონსა და ქუთაისს. ტყის ახლო მდებარე საზოგადოებათა გლეხების ეზოში ნახავთ სამ-ოთხ თვალიან „ოდასა“ და სხვა შენობებს. ერთი სიტყვით, ეს ტყე დიდ სარგებლობას აძლევდა მცხოვრებლებს, უმეტესათ გლეხობას.

მაგრამ დაიწყო მიწის გამიჯვნა და ამ მთაზე უფლება-საკუთრება განაცხადეს პრინცესა მიურატისამ სალომემ, დავით დადიანის ასულმა და აზნაურმა გეგელიებმა; უკანასკნელებმა დიდი ხარჯისა და ზარალს შემდეგ მცირე ნაწილის მეტი საბოლოოთ წააგეს და ტყის მესაკუთრეთ გამოაცხადეს პრინცესა მიურატისა, რომელმაც ტყის მოვლასაც ჯეროვანი ყურადღება მიაქცია: ტყე დაიკეტა და მცხოვრებლებს აეკრძალა მით სარგებლობა... როგორც მოგეხსენებათ—ოდიშის სოფლებში ყველა სახლი ხისაა და მასალის სიძვირემ სახლებიც გააძვირა. თუ უწინ „ოდას“ ორას მანეთად მოაწყობდი, დღეს ამისთვის ხუთას-ექვსასი მანეთი საჭირო.

ხალხს კიდევ ქონდა იმედი ტყის გახსნის, მაგრამ ეს იმედი სამუდამოთ დაიკარგა. საქმე ისაა, რომ ეს ძვირფასი ტყე, ოდიშის თვალი, დღეს უცხოელ კაპიტალისტთა ხელში გადავა...

წელს ზაფხულში პარიზში გადაიცვალა პრინცესა მიურატისა. მემკვიდრეობა მიიღო განსვენებულის ქალიშვილმა, რომელიც დღესაც პარიზში იმყოფება. მას იქ მოუნახავს ტყის მყიდველები—კაპიტალისტები. უკანასკნელებმა ინჟინრები გამოგზავნეს კიდეც ტყის დასათვალიერებლათ, რომელთაც ტყე ძლიერ მოსწონებიათ და, ამბობენ, მომავალი გაზაფხულიდან უკვე შეუდგებიან ტყის ეექსპლოტაციასო.

და ამ სახით, რამდენსამე წელს შემდეგ ეს მდიდარი ტყე ისე მოისპობა, რომ გაჭვრეტილ მეგრელებს კუბოს ფიცრის შოვნაც გაუჭირდებათ!..

ზ. ა—ნი.

ᲬᲔᲠᲘᲚᲘ ᲙᲘᲔᲕᲘᲓᲐᲜ.

მეორე წელიწადია, რაც კიევის საკომერციო ინსტიტუტთან არსებული სამეცნიერო წრის კოოპერატიულ სექციაში მხურვალე მუშაობაა. თვეში სამჯერ იმართება სექციის კრება, კითხულობენ მოხსენებებს სხვადასხვა თემაზე კოოპერაციიდან, იმართება მსჯელობა წაკითხულ საგანზე და ამნაირათ სექცია ბეჯითად ასრულებს კოოპერაციის შესწავლის მიზანს. ასეთი მეცადინობით სექციის წევრები ჯეროვნათ გაეცვნენ კოოპერაციის საკითხს, მის ისტორიასა და თეორიას, თუმცა ეს ჯერ-ჯერობით ბევრ-ბევრ ეკონომიურ ტერმინებს, ფარვანასავით თავს შემოევლებიან; მაგრამ ვერაფრით ვერ მოხიბლეს დედაბერი, ნათესავებთან გადასვლას სულ უცხო ადამიანთან ყოფნა არჩია.

როგორც სხვები, აგრეთვე ქევხიძეც ესტუმრებოდა ყოველ დღესასწაულზე, მოწიწებით თავს დაუკრავდა, მიულოცავდა ბედნიერ ღღეს და კიდევ მრავალ წელს უსურვებდა დღეგრძელობას, თუმცა გულში კი სულ სხვას ფიქრობდა.

მიზნათ დაისახა, როგორმე გადაესახლებია თავისთან და თუნდ ერთ წუთსაც ნუ იცოცხლებდა, ოღონდ ირინეს ჯვრისწერაზე დედამთილის ნაჩუქარი ძველებური პატარა სკივრი კი მოეგდო ხელში.

ქევხიძის წარმოდგენით ირინეს ავლადიდება, ყველა ძვირფასი ნივთი და ფულები იმ სკივრში იყო თავმოყრილი.

— რა არის, მამიდაჩემო,—მიმართავდა ხოლმე ქევხიძე, თუმცა მამიდის მამიდათაც არ მოხვდებოდა,—სანამდი უნდა იტანჯოთ მაგრე მოახლის ამარა; რაც დრო მიდის, იმდენათ ჯან-ღონე გაკლდებათ, ახლა თქვენ შესაფერი მოვლა-პატრონობა გჭირიათ, საჭმლის შერჩევა და სხვა ამისთანები. გარწმუნებთ, ცივ ნიავს არ მოგაკარებთ, თუ არ გვიუკადრისებთ და ჩვენსას გადმობძანდებით საცხოვრებლათ. მართალია, ღმერთი გაუწყრა და ძლიერ შეუფერებლათ მოგეპყრათ ერთჯერ ჩემი ცოლი, მაგრამ ღმერთს გეფიცებით, მას შემდეგ თავის ჭკუაზე არ არის ქალი; ყველას იმას შესჩივის, რომ მიუტოვებელი ცოდვა ვინ შეაწუხებს, ფარვანასავით თავს შემოევლებიან; მაგრამ ვერაფრით ვერ მოხიბლეს დედაბერი, ნათესავებთან გადასვლას სულ უცხო ადამიანთან ყოფნა არჩია.

როგორც სხვები, აგრეთვე ქევხიძეც ესტუმრებოდა ყოველ დღესასწაულზე, მოწიწებით თავს დაუკრავდა, მიულოცავდა ბედნიერ ღღეს და კიდევ მრავალ წელს უსურვებდა დღეგრძელობას, თუმცა გულში კი სულ სხვას ფიქრობდა.

მიზნათ დაისახა, როგორმე გადაესახლებია თავისთან და თუნდ ერთ წუთსაც ნუ იცოცხლებდა, ოღონდ ირინეს ჯვრისწერაზე დედამთილის ნაჩუქარი ძველებური პატარა სკივრი კი მოეგდო ხელში.

ქევხიძის წარმოდგენით ირინეს ავლადიდება, ყველა ძვირფასი ნივთი და ფულები იმ სკივრში იყო თავმოყრილი.

— რა არის, მამიდაჩემო,—მიმართავდა ხოლმე ქევხიძე, თუმცა მამიდის მამიდათაც არ მოხვდებოდა,—სანამდი უნდა იტანჯოთ მაგრე მოახლის ამარა; რაც დრო მიდის, იმდენათ ჯან-ღონე გაკლდებათ, ახლა თქვენ შესაფერი მოვლა-პატრონობა გჭირიათ, საჭმლის შერჩევა და სხვა ამისთანები. გარწმუნებთ, ცივ ნიავს არ მოგაკარებთ, თუ არ გვიუკადრისებთ და ჩვენსას გადმობძანდებით საცხოვრებლათ. მართალია, ღმერთი გაუწყრა და ძლიერ შეუფერებლათ მოგეპყრათ ერთჯერ ჩემი ცოლი, მაგრამ ღმერთს გეფიცებით, მას შემდეგ თავის ჭკუაზე არ არის ქალი; ყველას იმას შესჩივის, რომ მიუტოვებელი ცოდვა

ᲥᲕᲠᲘᲕᲝᲛᲑᲚᲝ ᲠᲣᲡᲗᲕᲚᲘᲡᲐ
 თვისივე ბედის წყევითა!..

—

და შენ, სოლომონ*), შორს-მჭვრეტო,
მესაიდუმლევ ერისა,
მისთა სწრაფვათა ცხად-მყოფო
და მისივ გულის ძგერისა,
უარმყოფელო სითფოის,
ჩრდილოდან მონაბერისა,
კვლავ წინამბრძოლთა მხმობელო,
მზგავსათ თორნიკე ბერისა!

—

დიდება შენს სულს, წამებულს,
და შენთა მისწრაფებათა!
რჩეულ შვილების მოგიძღვნა
გუნდრუკათ ქება-ქებათა:
არ დაგიჯერეს ნარჩევი
სახელმძღვანელო მცნებათა,
როს შორიდანვე გასჭვრეტდი
ქართველის ესოდენ ვნებათა!

—

ვერც დაიტია გლახ-გულმა
უფრო მწვეთ დასაკოდათა
და ის წარმოსთქვა მგოსანმაც,
რაც გულზე აწვა ლოდათა:
სიმართლის თქმა და ღაღადი
დღეს რომ გვეთვლება ცოდვათა,
თავ-დავიწყება—ცის მადლათ
და მისწრაფება—ბოდვათა!..

—

არც ოდეს ყოფილვიყავით,
არცა ვინ მნათი გვყოლოდა
და სიდუხჭირე აწმყოის
გულსაც არ შემოგვწოლოდა!
წინაპართ სულნი ოღონდაც
სიწითლეს გვგრიდენ მხოლოდა:
მათ თავსაც მოვევლებოდი
ჩემი სიცოცხლის ბოლოდა!..

დ. თომაშვილი.

*) სოლომონ მსაჯული.

ᲛᲔᲛᲙᲕᲘᲓᲠᲔᲝᲒᲘᲡ ᲛᲝᲚᲝᲓᲘᲜᲘ.

(ნამდვილი ამბავი).

ფოშტის წვრილი მოხელე ქევხიძე ღვთიურ მანანასავით მოელოდა მოხუცი ირინეს სიკვდილს.

ქევხიძის შორეულ ნათესავს ირინეს სხვა უფრო შორეული ნათესავებიც ყავდა.

ღრმათ მოხუცებული და დამბლა დაკრული ირინე მაინც არავის აწუხებდა და მარტოთ-მარტო ცხოვრობდა. ქმრის სიკვდილს შემდეგ 2—3 ათასი ნაღდი ფული და რამდენიოდე ათასის ოქროვერცხლი და ძვირფასი ნივთი დარჩა.

აღოლიალებდა „გამწარებულ“ სიცოცხლეს მოახლე თეკლესთან ერთად, რომელსაც ღვიძლი ნათესავივით შეეთვისა. უცხოს ძლიერ გაუძნელდებოდა გარჩევა, რომელი მათგანი იყო მოახლე და რომელი ქალბატონი, ისე უფრთხილდებოდენ და თავს ევლებოდენ ერთმანეთს.

თეკლე თვალისჩინივით უვლიდა ირინეს, სამაგიეროთ არც ირინე აგრძნობიებდა, რომ ის ქალბატონი იყო.

ბევრს ეხვეწენ ირინეს ნათესავები—მათთან გადასულიყო საცხოვრებლათ.

არწმუნებდენ—მათთან უფრო მყუდრო და მოსვენებული ცხოვრება ექნება: არაა-ვინ შეაწუხებს, ფარვანასავით თავს შემოევლებიან; მაგრამ ვერაფერით ვერ მოხიბლეს დედაბერი, ნათესავებთან გადასვლას სულ უცხო ადამიანთან ყოფნა არჩია.

როგორც სხვები, აგრეთვე ქევხიძეც ესტუმრებოდა ყოველ დღესასწაულზე, მოწიწებით თავს დაუკრავდა, მიულოცავდა ბედნიერ ღღეს და კიდევ მრავალ წელს უსურვებდა დღეგრძელობას, თუმცა გულში კი სულ სხვას ფიქრობდა.

მიზნათ დაისახა, როგორმე გადაესახლებია თავისთან და თუნდ ერთ წუთსაც ნუ იცოცხლებდა, ოღონდ ირინეს ჯვრისწერაზე დედამთილის ნაჩუქარი ძველებური პატარა სკივრი კი მოეგდო ხელში.

ქევხიძის წარმოდგენით ირინეს ავლადიდება, ყველა ძვირფასი ნივთი და ფულები იმ სკივრში იყო თავმოყრილი.

— რა არის, მამიდაჩემო,—მიმართავდა ხოლმე ქევხიძე, თუმცა მამიდის მამიდათაც არ მოხვდებოდა,—სანამდი უნდა იტანჯოთ მაგრე მოახლის ამარა; რაც დრო მიდის, იმდენათ ჯან-ღონე გაკლდებათ, ახლა თქვენ შესაფერი მოვლა-პატრონობა გჭირიათ, საჭმლის შერჩევა და სხვა ამისთანები. გარწმუნებთ, ცივ ნიავს არ მოგაკარებთ, თუ არ გვიუკადრისებთ და ჩვენსას გადმობძანდებით საცხოვრებლათ. მართალია, ღმერთი გაუწყრა და ძლიერ შეუფერებლათ მოგეპყრათ ერთჯერ ჩემი ცოლი, მაგრამ ღმერთს გეფიცებით, მას შემდეგ თავის ჭკუაზე არ არის ქალი; ყველას იმას შესჩივის, რომ მიუტოვებელი ცოდვა ჩაიდინა და არ იცის, რით გაასწოროს თვისი შეცოდება; იმდენათ რცხვენია, რომ ბოდიშის მოსახდელათ მოსვლასაც ვერა ბედავს, არ შემძლია პირდაპირ შევხვედო მამიდასო.—

მაგრამ ირინეს კარგათ ახსოვდა, რომ ქევხიძის ცოლმა შუალამეზე მხოლოდ იმიტომ გადმოუყარა ბარგი-ბარხანა, რომ საბრალო დედაბერმა ველარ მოითმინა და იმის თეატრიდან დაბრუნებამდი ივახშმა და კიდეც დაიძინა.

ამ შემთხვევით დაშინებული ირინე, ვერ ბედავდა რომელსამე ნათესავთან გადასვლას.

* * *

ხუთი ქალიშვილის მამა ქევხიძე ხელმოკლე კაცი იყო. მისი პატარა ჯამაგირი, რასაკვირველია, არ ეყოფოდა ასეთი მრავალრიცხოვანი ოჯახის გამოკვებასაც კი და ქალიშვილების „რიგიან“ ჩაცმა-დახურვაზე ფიქრი ხომ ვილას მოსდიოდა აზრათ; და მათაც ხომ უნდოდათ საზოგადოებაში გამოსვლა, რომ მახეში გაეგბათ რომელიმე ახალგაზდა.

თუ არა და სახლში ბერდებოდენ ქალიშვილები და ჩამიჩივით ჩამოჭკნენ.

საშველი კი არსაიდან ჩნდა.

ქევხიძის ერთადერთი იმედი ირინეს ძველებური სკივრი იყო, რომელიც მისი ქმრის გადაცვალებას შემდეგ ღია არა კაცს უნახავს. ბევრჯერ უთქვამს ცოლისთვის ქევხიძეს:

— სიმართლე რომ სთქვას კაცმა, ირინეს სიკვდილი ისე არ მიხარია, როგორც მისი სკივრის ხელში ჩაგდება. ან რას

ცა კოოპერაცია ისეთი საგანია, რომ რაც უფრო დაახლოებით ეცნობით მას, მით უფრო მეტათ გაინტერესებთ იგი, გებადებათ ახალ-ახალი კითხვები და მისი პასუხი კი მოითხოვს უფრო მეტს ცოდნასა და გამოცდილებას.

კოპერაციასთან ასე თუ ისე თეორიულათ გაცნობილთ სექციის წევრებს დიდათ გვაინტერესებდა ამა თუ იმ კოოპერატიული საზოგადოების დათვალიერება, გაცნობა ამა თუ იმ კოპერატიული საზოგადოების საქმის მდგომარეობის—მისი პრაკტიკული მოქმედების. ამ მიზნით, 23 ნოემბერს, სექციის წევრები რიცხვით ათი კაცი, გავემგზავრეთ მოსკოვის მომხმარებელ საზოგადოებათა კავშირის განყოფილების დასათვალიერებლათ. კავშირის განყოფილების გამგეებმა თავაზიანათ მიგვიღეს და სასიამოვნოთ დარჩათ, გაიგეს, რომ სტუდენტობა იმდენათ დაინტერესებულა კოოპერაციით—სექციაც კი დაუარსებია მისი შესწავლის მიზნით. მათ დაავალეს ერთ ინსტრუკტორს ეჩვენებია ჩვენთვის ყველაფერი და მანაც სავსებით გაგვაცნო როგორც მოსკოვის მომხმარებელ საზოგადოებათა კავშირს, აგრეთვე მისი აქაური განყოფილების საქმის მდგომარეობას.

მოსკოვის მომხმ. საზ-თა კავშირს დაუწყია მოქმედება 1899 წელს. პირველ ხანებში სასოფლო საზოგადოებანი მოსკოვის კავშირში სრულიად არ ყოფილან და მხოლოდ 1902 წლიდან შედიან კავშირში და მათი რიცხვი თანდათან იზდება. ახლა მოსკოვის კავშირის დასატრიალებელი თანხა უდის 9 მილიონ მანეთს. კავშირი დიდის სიზუსტით იზდება. მას განაგებს ოთხი კაცისგან შემდგარი კავშირის ბიურო და რწმუნებულთა კრება. მოსამსახურეთა ჯამაგირის შესახებ შემდეგი პრინციპია მიღებული: დაბალი კლასის მოსამსახურეთ საზოგადოთ არსებულ ქირაზე უფრო მეტი ეძლევათ, საშვალო მოსამსახურეთ—ის ჯამაგირი, როგორიც არსებობს საზოგადოთ ასეთი დარგის მუშათათვის, ხოლო მაღალი კლასის მსახურთ კი—საზოგადოთ არსებული ფასების უფრო ნაკლები. მოსამსახურეებს იღებენ საზოგადოთ დიდის სიფრთხილით. დაკარგულ ნივთებზე კოლექტიური პასუხისგებაა დაკანონებული. ხარჯები გაიყოფება ორათ: სავაჭრო და არა სავაჭრო ამ უკანასკნელს ეკუთნის, მაგალითად, ლიტერატურისა და საწარმოო წიგნების შეძენა, კოპერაციის იდეის გავრცელება (ინსტრუკტორების დაგზავნა, ლექციები, კურსები), რევიზიის მოწყობა და სხვა.

უნდა აღვნიშნოთ, რომ კოოპერაციის იდეის განვითარებასა და გავცრელებას დიდ ყურადღებას აქცევენ. ამ მიზნით ყავთ დაქირავებული ინსტრუკტორები, რომელნიც დაიარებიან დაბა-ქალაქებში, ავრცელებენ კოოპერაციის იდეას და აძლევენ შესაფერ დარიგებას როგორც

მომიმატებდა მისი სიკვდილი, ერთი გაბრეკილი დედაბერი გდია თავისთვის. ოოჰ, ერთი სასწაულს მოახთენდეს ღმერთი და ირინეს სკივრს ისე, უდარდელათა და უზრუნველათ ჩემთ აქცევდეს.

— შენ არ ვვარგიხარ თვარა,—უპასუხებდა პატივცემული მეულლე,—როგორ ვერ დაარწმუნე, რომ ჩვენთან გადმოსვლა ურჩევნია ისე ბაყუშივით მარტო ცხოვრებას?! აქ რომ იქნება, სკივრიც უსათუოთ ჩვენ დაგვრჩება... ახლა კი ასი პატრონი გაუჩნდება მის სიკვდილს შემდეგ და სკივრში შენახულიც ასათ განაწილდება...

* * *

ბევრი იფიქრა ქევხიძემ...

ვერაფერი წამალი ვერ გამოძებნა. რა აზრსაც არ დაადგა, დასკვნა მაინც ის იყო, რომ ირინე და მისი სკივრი განუშორებელი მეგობრები შეიქნენ და სკივრთან ერთად ირინეც უნდა მიეპატიჟათ სახლში; გამოცდილებამ უკარნახა ქევხიძეს: ან ორივე, ან არც ერთი...

ახლა იმაზე დაიწყო ზრუნვა ქევხიძემ: რა შემთხვევა გამოეძებნა, რომ ერთჯერ და სამუდამოთ თავისთან გადმოესახლებია ირინე... უხერხული მდგომარეობიდან ისევ ცოლმა გამოიყვანა... რომელიღაც ნათესავმა უამბო, რომ 10 ქრისტეშობისთვეს ოთხმოცი წელი შეუსრულდება ირინესო.

* * *

ქევხიძის ოჯახს ერთ საღამოს საიდუმლო კრება ჰქონდა. გადასწყვიტეს დიდი ამბით გადუხადონ ირინეს დაბადებიდან ოთხმოცი წლის შესრულების იუბილე და აღარც სახლიდან გაუშვან.

მთელ ოჯახს ოცნებათ გადაექცა 10 ქრისტეშობისთვე. გულის ფანცქალით მოელოდენ ამ რიცხვს.

ამ იუბილეზე იყო დამოკიდებული შვიდი ადამიანის ბედი და უბედობა.

ცოლი, ქმარი და ქალიშვილები ეკამათებოდენ ერთმანეთს, ვის უფრო გააბედნიერებდა ირინეს იუბილე.

ყველაზე ბედნიერათ კი მაინც თვითონ ქევხიძე სთვლიდა თავს, რადგან ირინეს სკივრი იხსნიდა მას ცოლისა და ქალიშვილების საყვედურისა და ჭუჭყუნისგან, რომ ყველაფერს მოკლებული არიან მხოლოდ მისი წყალობით: ერთი ისეთი ტანსაცმელი არ აქვთ, რომ გაუწითლებლათ შეეძლოთ საზოგადოებაში თავის გამოჩენა.

ამასობაში თანდათან ახლოვდება სასწაულმომქმედი რიცხვი და დიდის ამბით შეუდგა მზადებას ქევხიძე. ცოლისა და ქალიშვილების რჩევით შეადგინა მოსაპატიჟებელ პირთა სია და მხოლოდ „ნათესავთა“ რიცხვი ოცამდი ავიდა, ახლა მისი თანამოსამსახურეები, ქალიშვილთა მეგობარ-ამხანაგები და კაი ორმოცდაათი ადამიანი უნდა გაეძღო, რომ ირინეს საბედისწერო სკივრი და თვით ირინეც გაება ქსელში...

დიდი ხვეწნა-მუდარა და დეპუტაციების გზავნა დასჭირდა, რომ ძლივს დაითანხმეს და ქევხიძისას მოიყვანეს ირინე.

— რალა დროს ჩემი იუბილე და დღეობაა,—მიუგებდა პირზე ღიმმორეული ირინე,—რომელი საზოგადო მოღვაწე მე მნახეთ, კუბოს რომ უკვეთამდეთ ჩემთვის, უკეთესი იქნებოდა...

ბოლოს, როგორც იქნა, სათფუნებელში გახვეული, რომ გზაში არ გაციებულიყო, წაბძანეს დღესასწაულის გმირი.

დამსწრეთა სიხარულს საზღვარი არ ქონდა და ვაშას ძახილმა და ტაშის კვრამ მთელი ქუჩა გააყრუა...

ირინეს ქება-დიდებასა და დღეგრძელობის სურვილს ხომ ენა ველარ გამოსთქვამს და კალამი ვერ ასწერს...

ვახშმმა გათენებამდი გასტანა და თითოეულ სადღეგრძელოზე წარმოთქმული სიტყვა იუბილარის გარშემო ტრიალობდა... ქევხიძე წინათვე მოელაპარაკა სატოლუმბაშო კანდიდატს და, როგორც მოსალოდნელი იყო, პირნათლათ შეასრულა მოვალეობა...

ვახშმით გამოწვეული ასი მანეთი ვალი მძიმე ბარგათ დააწვა ქევხიძის ისედაც შევიწროებულ ბიუჯეტს.

მაგრამ რა? ირინეს ხომ აღარ გაუშვებენ სახლიდან და თუ ის თვეობით მოელოდა აღსასრულის დღეს, ქევხიძის ოჯახი საათობით ითვლიდა ირინეს იმ სოფლათ გამგზავრების დღეებს.

წასვლისას ყველა მასპინძელი და სტუმარი მიეხვიენ ირინეს:—გააბედნიეროს ქევხიძის ოჯახი, შობა-ახალწელიწადსა და შემდეგშიც მათთან დარჩეს.

ბევრი იყოყმანა ირინემ... იფიქრა... აწონ-დაწონა...

გადასწყვიტა დარჩენა!..

მეორე-მესამე დღეს ქევხიძემ დიდი სიფრთხილით გადმოზიდა ირინეს ბარგი.

თეკლეს ყოფნასაც ძალაუნებურათ შეურიგდენ ქევხიძის ოჯახში, სადაც სასიამოვნოთ არ ურჩევნიათ ოჯახის წევრებს ოთხმოცი წლის დედაბრის მოვლა-პატრონობა და ამას გარდა, თვით ისინიც იმსახურებდენ თეკლეს...

* * *

შობა დილაა!..

მთელი მიდამო თეთრათ შეღებილა.

ყველა სადღესასწაულოთ მოართულ-მოკაზმულა...

არც ქევხიძის ოჯახის წევრები ჩამორჩენ სხვებს და მომავლის იმედით სულ უკანასკნელ მოდაზე შეკერილი კაბებით დაიმოსენ... ტუჩებზე ღიმილი უქრისთ... გაჭივრებამ დაჩაგრა, მაგრამ დიდებული დღე მაინც თავის გავლენას ახდენს.

ქევხიძემ ცოლსა და ქალიშვილებს ცალ-ცალკე მოულოცა ბრწყინვალე დღესასწაული და...

წავიდა ირინეს ოთახისაკენ...

ფრთხილათ შეაღო კარები და მიიხედ-მოიხედა... ოთახში არავინ იყო.

საწოლისაკენ გაიხედა და ნახა, რომ ირინე ისევ იწვა... ძლიერ გაუკვირდა ქევხიძეს... უწინ ვერავინ აასწრებდა ირინეს და დღეს რა დაემართა!

ფეხაკრეფით მიუახლოვდა საწოლს:

— მამიდაჩემო, გძინავთ?

პასუხი არავის გაუცია...

სვეტივით გაშეშდა ქევხიძე.

მწუხარებისა და სიხარულის გრძნობა ერთნაირათ იჩინა თავი. არ იცოდა, რა

ლი ირინე,—რომელი საზოგადო მოღვაწე მე მნახეთ, კუბოს რომ უკვეთამდეთ ჩემთვის, უკეთესი იქნებოდა...

ბოლოს, როგორც იქნა, სათფუნებელში გახვეული, რომ გზაში არ გაციებულიყო, წაბძანეს დღესასწაულის გმირი.

დამსწრეთა სიხარულს საზღვარი არ ქონდა და ვაშას ძახილმა და ტაშის კვრამ მთელი ქუჩა გააყრუა...

ირინეს ქება-დიდებასა და დღეგრძელობის სურვილს ხომ ენა ველარ გამოსთქვამს და კალამი ვერ ასწერს...

ვახშმმა გათენებამდი გასტანა და თითოეულ სადღეგრძელოზე წარმოთქმული სიტყვა იუბილარის გარშემო ტრიალობდა... ქევხიძე წინათვე მოელაპარაკა სატოლუმბაშო კანდიდატს და, როგორც მოსალოდნელი იყო, პირნათლათ შეასრულა მოვალეობა...

ვახშმით გამოწვეული ასი მანეთი ვალი მძიმე ბარგათ დააწვა ქევხიძის ისედაც შევიწროებულ ბიუჯეტს.

მაგრამ რა? ირინეს ხომ აღარ გაუშვებენ სახლიდან და თუ ის თვეობით მოელოდა აღსასრულის დღეს, ქევხიძის ოჯახი საათობით ითვლიდა ირინეს იმ სოფლათ გამგზავრების დღეებს.

წასვლისას ყველა მასპინძელი და სტუმარი მიეხვიენ ირინეს:—გააბედნიეროს ქევხიძის ოჯახი, შობა-ახალწელიწადსა და შემდეგშიც მათთან დარჩეს.

ბევრი იყოყმანა ირინემ... იფიქრა... აწონ-დაწონა...

გადასწყვიტა დარჩენა!..

მეორე-მესამე დღეს ქევხიძემ დიდი სიფრთხილით გადმოზიდა ირინეს ბარგი.

თეკლეს ყოფნასაც ძალაუნებურათ შეურიგდენ ქევხიძის ოჯახში, სადაც სასიამოვნოთ არ ურჩევნიათ ოჯახის წევრებს ოთხმოცი წლის დედაბრის მოვლა-პატრონობა და ამას გარდა, თვით ისინიც იმსახურებდენ თეკლეს...

* * *

შობა დილაა!..

მთელი მიდამო თეთრათ შეღებილა.

ყველა სადღესასწაულოთ მოართულ-მოკაზმულა...

არც ქევხიძის ოჯახის წევრები ჩამორჩენ სხვებს და მომავლის იმედით სულ უკანასკნელ მოდაზე შეკერილი კაბებით დაიმოსენ... ტუჩებზე ღიმილი უქრისთ... გაჭივრებამ დაჩაგრა, მაგრამ დიდებული დღე მაინც თავის გავლენას ახდენს.

ქევხიძემ ცოლსა და ქალიშვილებს ცალ-ცალკე მოულოცა ბრწყინვალე დღესასწაული და...

წავიდა ირინეს ოთახისაკენ...

ფრთხილათ შეაღო კარები და მიიხედ-მოიხედა... ოთახში არავინ იყო.

საწოლისაკენ გაიხედა და ნახა, რომ ირინე ისევ იწვა... ძლიერ გაუკვირდა ქევხიძეს... უწინ ვერავინ აასწრებდა ირინეს და დღეს რა დაემართა!

ფეხაკრეფით მიუახლოვდა საწოლს:

— მამიდაჩემო, გძინავთ?

პასუხი არავის გაუცია...

სვეტივით გაშეშდა ქევხიძე.

მწუხარებისა და სიხარულის გრძნობა ერთნაირათ იჩინა თავი. არ იცოდა, რა

ექნა... ტირილითა და ვაი-ვაშით ირინეს სცემოდა თუ მის სკივრს.

ლითონისადმი ლტოლვამ მაინც სძლია: ჯერ სკივრი გაიტანა მის ოთახში და მერე კი მთელი ოჯახი გამოვიდა ვითომდა ირინეს სატირლათ...

ბევრათ არავის შეუწუხებია თავი, პირიქით, სასიხარულოთაც დაურჩათ ირინეს სიკვდილი, სანანურათ ხოლოდ ის ქონდათ, რომ უდროო დროს მოკვდა და ძალაუნებურათ საგლოვიაროთ მორთულებს უნდა გაეტარებიათ მომავალი დღესასწაულები და პირში წყალ-ჩაგუბებული უნდა ყოფილიყვენ.

ქევხიძე და ქალიშვილები, უკვე თავმოყრილი მეზობლების შესახედავათ, ლოყებს იკაწრავდენ...

ქევხიძის ცოლი კი დიდი ჩაქუჩით დადგომოდა სკივრს და ხან ერთი გვერდიდან ურტყამდა და ხან მეორედან...

ჩაქუჩის რტყმევას ვერ გაუძლო და სკივრმაც „დალია სული“...

ელდანაკრავივით ქალი იქვე ჩაიკეცა მუხლებში...

სკივრი ცარიელი იყო...

მთლათ ცარიელი კი არა...

ოთხათ გაკეცილი ერთი ფარატინა ქაღალდი იდვა შიგ...

მთელი ოქრო-ვერცხლეული და ძვირფასი ნივთები სიცოცხლეშივე დაერიგებია ირინეს და ქაღალდშიც ის ეწერა, ვის რა მისცა, რომ შემდეგში გაყოფაზე ჩხუბი არ მოსვლოდათ...

უზარო ტირილი ახლა უფრო შეიქნა ქევხიძის ოჯახში... **გ. მუმლაძე.**

დეპეშა.

(ზეტ. დეპ. საგ.).

რუსეთი.

ურალსკი. 26 ნოემბრიდან 28 ნოემბრამდი შავიჭირით შვიდი კაცი ეახდა ავათ, თერთმეტი გადაიცვალა. სულ ამ სენის გაჩენიდან ავათ გახდა 398 კაცი, გადაიცვალა 395, მორჩა 2.

პეტერბურგი. გზათა უწყების კომისიამ განიხილა რკინის გზის მოსამსახურეთა შემნახველი კასის პროეკტი.

იხილვენ პრესის საქმეთა კანონპროეკტს. მსჯელობენ გაზეთებს გაყიდვის შესახებ.

ადგილობრივი სასამართლოების 1914 წლიდან შეცვლის გამო იუსტიციის სამინისტრომ სახელმძღვანელო ცირკულიარი გამოსცა. ჯერჯერობით ამ რეფორმას კიევის, ხარკოვის, ადესისა და ნოვოჩერკასკის გუბერნიებში განახორციელებენ. სახელმძღვანელო ცირკულიარიც ხსენებულ ქალაქების სასამართლო პალატის თავჯდომარეებს გაეგზავნა.

ხარკოვი. სამთო მადნის მრეწველთა კრებამ დაადგინა: აღსძრას შ ამდგომლობა, რათა დონის ბასეინის მხარეში, გაიხსნას რიგი სამთო-ტეხნიკური შკოლებისა,

უცხოეთი

ფლორენცია. ჯიოკონდას სურათი უცნობმა პირმა პარიზიდან მოიტანა და ჯერის მაღაზიას წინადადება მისცა ეყიდა. მაღაზიის პატრონმა ფლორენციის მუზეუმთა დირექტორს აცნობა. სურათის გამყიდველი ვინჩინიო დააპატიმრეს, ის გამოტყდა, რომ სურათი ლუვრეს მუზეუმიდან გამოიტაცა.

ვენა. ავსტრიის დელეგაციის სხდომაზე პოლონელმა რესნერმა განაცხადა:—როგორც ბალკანეთის კრიზისის, ისე ბოსნიის ანექსიის დროს, მონარქიას გერმანიასთან კავშირი ძვირათ დაუჯდა. კავშირი პირველ ყოვლისა ჩვენი მონარქიის ინტერესებს უნდა იცავდეს. ავსტრიის დიპლომატიამ ერთი მხრით პარიზსა და რომს შუა და მეორე მხრით პარიზსა და ბერლინს შუა შვამავლობა უნდა გასწიოს. ვიკითხოთ: საფრანგეთთან დაახლოება ეთანხმება თუ არა მონარქიის ინტერესებს და კერძოთ პოლონელთა ნაციონალურ გრძნობას. ლევიცკიმ შეკითხვა შეიტანა, რომელიც ეხება უკრაინელთა წინააღმდეგ ალბანეთის საზღვრის გამნაწილებული კომისიის წევრთა მოქმედებას.

ავსტრიის დელეგაციამ დაგმო ის ლონის ძიება, რომელიც მიიღეს ალბანელების, მთაშავეთლებისა და სერბიელების წინააღმდეგ ასამხედრებლათ.

სოფია. აქ ცნობა მივიდა—საბერძნეთის დეპუტატთა პალატის ოპოზიციას სურს თავის ინტერპელიაციაში შეიტანოს, რომ მეფე გიორგი ბულგარელებმა მოკლესო. ამ ცნობამ ყველა წრეში ძალიან ცუდი შთაბეჭდილება მოახდინა. ფიქრობენ—ასეთი ცილისწამების გავრცელება ამ სახელმწიფოთა მეგობრულ დამოკიდებულებას ხელს შეუშლისო.

ჰეკინი. ლიჩჩენის პრეზიდენტი ედიკი ცენტრალურ საბჭოს თავჯდომარეთ დანიშნეს. საბჭო ორ დეკემბერს გაიხსნება.

ვენა. ავსტრიის დელეგაციის სხდომაზე უკრაინელთა ბელადმა ლევიცკიმ საჩივარი განაცხადა უნგრეთში უკრაინელთა გამადიარების გამო. უკრაინელთა გამადიარებაა მიზეზი, რომ უკრაინელები რუსოფილთა სხვერპლათ ხდებაო. ლევიცკიმ განაცხადა:—უკრაინელებს რუსეთთან ომი არ სურთ, მაგრამ იმის წინააღმდეგი კი არიან, რომ ავსტრიის რუსეთთან დაახლოება უკრაინელების მხრით სხვერპლს იწირავდეს. ბრალს გვდებენ, ვითომ გალიციაში რუსებს ვსდევნიდეთ, გალიციასა და ბუკოვინაში რუსები სრულებით არ არიან. დეპუტატი მარკოვის სიტყვა—ეს რუსეთის ავსტრიის წინააღმდეგი მოქმედებაა. კრამორჟმა ვრცელი სიტყვა წარმოსთქვა, შეეხო ალბანეთის საკითხს და რუსეთის შესახებ შემდეგი სთქვა: რუსეთი მშვიდობიანობის მოყვარეობას იჩენდა. ეს შედეგი იყო სისუსტის განცდისა. მისი სურვილია აგრეთვე ძლიერ სახელმწიფოთ შეიქმნეს. შემდეგ შეეხო რუსეთის შინაურ პოლიტიკას და მის პოზიციას მახლობელ-აღმოსავლეთის საკითხში. შემდეგ ევროპის სახელმწიფოთა ომის შესახებ სთქვა:—გერმანიამ თავისი შეიარაღებით ევროპის სახელმწიფოთა ომი დააჩქარაო.

სოფია. მწერალმა იავაროვმა ჯერ თავისი ცოლი მოკლა და შემდეგ თავი მოიკლა.

ფლორენცია. კაზმული ხელოვნების საზოგადოების დირექტორმა დაათვალიერა ნამოვნი ჯიოკონდას სურათი დაამოწმა, რომ ნაპოვნი სურათი. ნამდვილათ ჯიოკონდას სურათია. სურათს ლუვრის მუზეუმის ბეჭედი აქვს დაკრული.

ბუდაპეშტი. პურის ფქვილის სინდიკატმა ფქვილი გააძვირა, რის გამოც მეფურნეები გაფიცულან. ქალაქი უპუროთ დარჩა, პური საზღვარგარეთიდან გამოიწერეს.

ტოკიო. იოკოგამაში სავაჭრო გამოფენა დაიხურა. გამოფენამ 20 ათასი იენი იზარალა.

იაპონიის ვექილთა საზოგადოებამ სთხოვა ტოკიოს ამგვარივე საზოგადოებას: მიაბყარით საზოგადოების ყურადღება ფორმოზაში უცხოელთა მდგომარეობასო. იქ უცხოელებს აწვალებენ და სასტიკათ სჯიანო.

ვენა. პოლონეთის სახალხო პარტიის დელეგატთა კრებაზე ზოგიერთმა ორატორმა დეპუტატ სტაპინსკის მოქმედება დაგმო და აღიარა, რომ იგი არაა ღირსი იცავდეს ხალხის ინტერესებსო. დლუგეშმა ბრალი დასდო სტაპინსკის ქრთამის სახით ფულის აღებაში. კრებამ სტაპინსკის ნდობა გამოუცხადა. დლუგეშის მომხრეებმა სხდომის დარბაზი დასტოვეს. მიიღეს რეზოლუცია—დლუგეშის პარტიიდან გაძევების შესახებ.

სოფია. საბერძნეთის მთავრობამ ბულგარეთის მთავრობას აცნობა: სალონიკში ბულგარელთ, რომელთაც სიკვდილით დასჯა აქვთ მისჯილი, არ დაისჯებიანო.

თავრიზი. უკანასკნელ დროს თავრიზში არეულობამ იჩინა თავი. თეირანიდან მოვიდენ აგიტატორები მცხოვრებთა რუსეთის წინააღმდეგ ასამხედრებლათ.

თავრიზიდან 14 ვერსის დაცილებით შვიდი მეწისქვილე დასჭრეს. მეწისქვილეები ძრ გაუცარცვავთ. ბოროტმომქმედთ კავკასიური ტანისამოსი ქონდათ გადაცმული.

რომი. საფრანგეთის ელჩის ცნობით ჯიოკონდას სურათს რამდენიმე ხნით ფლორენციაში გამოკიდებენ ხალხის საჩვენებლათ. შემდეგ რომს გაგზავნიან და იქ საფრანგეთის საელჩოს წინ გამოკიდებენ.

ლონდონი. გაზეთების ცნობით ლონდონში ულსტერის საკითხის შესახებ კონფერენცია მოხდება.

მადრიდი. მეფის ამალა დაბრუნდა.

ბარიზი. პრეზიდენტმა დუმერგმა რომში მყოფს საფრანგეთის ელჩს დაავალა—მადლობა გადასცეს იტალიას მინისტრთა პრეზიდენტსა და სახალხო განათლების საქმის მინისტრს ჯიოკონდას სურათის

მეორე-მესამე დღეს ქევხიძემ დიდი სიფრთხილით გადმოზიდა ირინეს ბარგი.

თეკლეს ყოფნასაც ძალაუნებურათ შეურიგდენ ქევხიძის ოჯახში, სადაც სასიამოვნოთ არ ურჩევნიათ ოჯახის წევრებს ოთხმოცი წლის დედაბრის მოვლა-პატრონობა და ამას გარდა, თვით ისინიც იმსახურებდენ თეკლეს...

* * *

შობა დილაა!..

მთელი მიდამო თეთრათ შეღებილა.

ყველა სადღესასწაულოთ მოართულ-მოკაზმულა...

არც ქევხიძის ოჯახის წევრები ჩამორჩენ სხვებს და მომავლის იმედით სულ უკანასკნელ მოდაზე შეკერილი კაბებით დაიმოსენ... ტუჩებზე ღიმილი უქრისთ... გაჭივრებამ დაჩაგრა, მაგრამ დიდებული დღე მაინც თავის გავლენას ახდენს.

ქევხიძემ ცოლსა და ქალიშვილებს ცალ-ცალკე მოულოცა ბრწყინვალე დღესასწაული და...

წავიდა ირინეს ოთახისაკენ...

ფრთხილათ შეაღო კარები და მიიხედ-მოიხედა... ოთახში არავინ იყო.

საწოლისაკენ გაიხედა და ნახა, რომ ირინე ისევ იწვა... ძლიერ გაუკვირდა ქევხიძეს... უწინ ვერავინ აასწრებდა ირინეს და დღეს რა დაემართა!

ფეხაკრეფით მიუახლოვდა საწოლს:

— მამიდაჩემო, გძინავთ?

პასუხი არავის გაუცია...

სვეტივით გაშეშდა ქევხიძე.

მწუხარებისა და სიხარულის გრძნობა ერთნაირათ იჩინა თავი. არ იცოდა, რა

ექნა... ტირილითა და ვაი-ვაშით ირინეს სცემოდა თუ მის სკივრს.

ლითონისადმი ლტოლვამ მაინც სძლია: ჯერ სკივრი გაიტანა მის ოთახში და მერე კი მთელი ოჯახი გამოვიდა ვითომდა ირინეს სატირლათ...

ბევრათ არავის შეუწუხებია თავი, პირიქით, სასიხარულოთაც დაურჩათ ირინეს სიკვდილი, სანანურათ ხოლოდ ის ქონდათ, რომ უდროო დროს მოკვდა და ძალაუნებურათ საგლოვიაროთ მორთულებს უნდა გაეტარებიათ მომავალი დღესასწაულები და პირში წყალ-ჩაგუბებული უნდა ყოფილიყვენ.

ქევხიძე და ქალიშვილები, უკვე თავმოყრილი მეზობლების შესახედავათ, ლოყებს იკაწრავდენ...

ქევხიძის ცოლი კი დიდი ჩაქუჩით დადგომოდა სკივრს და ხან ერთი გვერდიდან ურტყამდა და ხან მეორედან...

ჩაქუჩის რტყმევას ვერ გაუძლო და სკივრმაც „დალია სული“...

ელდანაკრავივით ქალი იქვე ჩაიკეცა მუხლებში...

სკივრი ცარიელი იყო...

მთლათ ცარიელი კი არა...

ოთხათ გაკეცილი ერთი ფარატინა ქაღალდი იდვა შიგ...

მთელი ოქრო-ვერცხლეული და ძვირფასი ნივთები სიცოცხლეშივე დაერიგებია ირინეს და ქაღალდშიც ის ეწერა, ვის რა მისცა, რომ შემდეგში გაყოფაზე ჩხუბი არ მოსვლოდათ...

უზარო ტირილი ახლა უფრო შეიქნა ქევხიძის ოჯახში... **გ. მუმლაძე.**

ალმოჩენაში მეგობრული დამარების გამო.

დეკანი. დიდი ამბით ვზხსნეს რუსეთის ნაციონალური [illegible]

ფლორენცია. ჯიოკონდას სურათის გამტაცებელი [illegible] სურათის გატაცებაში მონაწილე არავინ მყავდაო.

თეატრი და ხელოვნება

„ქართველი დედა“ დრ. 4 მოქ ა. ცაგარლისა.

შაბათს, 30 ნოემბერს, სახალხო უნივერსიტეტთან არსებულმა სცენის მოყვარეთა სექციამ წარმოადგინა ა. ცაგარლის პიესა „ქართველი დედა“. პიესა საკმაოთ მოძველებულია, იგი სავსებით არ შეეფერება ცაგარლის კალამს, რომელსაც ბევრი მოხთენილათ დაწერილი კომედია ეკუთნის, მაგრამ საწყენია, როდესაც, რაც არის იმასაც ზომაზე მეტათ ამახინჯებენ მოთამაშენი. ასე იყო ამ დღესაც, სცენისმოყვარეებიო იყო გამოცხადებული, მაგრამ არა, გვგონია, ვისაც მართლა წრფელი გულით უყვარს სცენა და ხელოვნება, იგი ასე უდიერათ მოეპყრას მას, როგორც შაბათს მოთამაშენი მოეპყრენ. ერთადერთ დ. ჩარკვიანს ეტყობოდა უნარი, დანარჩენები კი ყოველი კრიტიკის გარეშე იდგენ. განსაკუთრებული ყურადღების მისაქცევია ქ-ნი მარტყოფელი დედის როლში, რომელიც რას თამაშობდა ვერ გავიგეთ. ლეილას როლში ვიღაც სულ ახალგაზდა ქალი გამოვიდა, რომლის გამოყვანაც ჯერჯერობით ცოდვაა მეტი თუ არაფერი. უშნოთა და ულაზათოდ ხტოდა სცენაზე ბ-ნი ილია ბახტაძე, რომელსაც ისე არ უხდებოდა სცენაზე თამაში, როგორც...

განსაკუთრებული „რეცეპტის“ ღირსია ბ-ნი ნემო, რომელსაც მეტი მოეთხოვება, ვიდრე ახალგაზდა სცენისმოყვარეს და ამ საღამოს კი ასეთ შეუფერებელ როლში გამოსულიყო, რომლის „შარჟი“-ც დამცინარე სულისკვეთებას აღვიძებდა მაყურებელში და მეტს არაფერს. სასიხარულოა—ქუთაისში არსებობდეს სცენის მოყვარეთა სექცია, რომელიც დროგამოშვებით, ან სისტემატიურათ იაფფასიან სახალხო წარმოდგენებს გამართავს, ისე, როგორც ეს თფილისში ხდება, მხოლოდ ფასის გაიაფებასთან პატივისცემაც არ უნდა გაიაფდეს ხელოვნებისადმი და სექციაც არსებული სცენის მოყვარეთაგან უნდა იქნეს შედგენილი. მეტი პატივისცემა მშობელ სცენას, ხელოვნებასა და ხალხს, რომელიც ამ წარმოდგენებს ესწრება. **ბედნ.**

რუსეთი.

სახელმწიფო ენა. 28 ნოემბერს პეტერბურგის სამოსამართლო პალატამ განაპირა ქვეყნებისთვის ფრიად საყურადღებო საქმე გაარჩია. კურლიანდიის გუბერნიის მკვიდრი მცხოვრებლები ლატიშებია. ერთ-ერთს სასოფლო ყრილობას მთავრობამ 11 წარმომადგენელი მოს-

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲣᲚᲘᲡ

Ი. ᲒᲝᲚᲘᲐᲗᲘᲡ ᲝᲕ—ᲒᲘᲡ

ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲨᲘ.

ᲔᲠᲗᲐᲗ ᲔᲠᲗᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲐᲓᲒᲔᲜᲔᲚᲘ ᲛᲗᲔᲚᲘ ᲐᲛᲘᲔᲠ ᲙᲐᲕᲙᲐᲡᲘᲘᲡ ᲪᲜᲝᲑᲘᲚᲘ ᲐᲑᲠᲔᲨᲣᲛᲘᲡ ᲭᲘᲘᲡ ᲗᲔᲡᲚᲘᲡ

Ხ. ᲮᲠᲘᲡᲢᲝᲤᲝᲠᲝᲕᲘᲡ

(ᲠᲝᲛᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲔᲥᲣᲡᲓᲐᲜ ᲬᲚᲘᲡ ᲗᲘᲗᲘᲡ)

ᲐᲛᲘᲗ ᲐᲪᲜᲝᲑᲔᲑᲡ ᲞᲐᲢᲘᲕᲪᲔᲛᲣᲚ ᲛᲔᲐᲑᲠᲔᲨᲣᲛᲔᲔᲑᲡᲐ ᲓᲐ ᲗᲔᲡᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲧᲘᲓᲕᲔᲚᲔᲑᲡ, ᲠᲝᲛ ᲕᲘᲜᲪ ᲐᲮᲚᲐᲕᲔ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚ ᲥᲠᲘᲡᲢᲔᲛᲝᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲕᲓᲘ ᲐᲛᲘᲔᲠ ᲙᲐᲕᲙᲐᲡᲘᲘᲡ ᲗᲔᲡᲚᲘᲡ ᲐᲠᲐ ᲜᲐᲚᲚᲔᲑ ᲔᲠᲗ ᲣᲣᲗᲡᲐ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲡᲐᲪ ᲛᲘᲪᲘᲡ 200 ᲙᲝᲚᲝᲤᲘᲘ ᲔᲥᲕᲡ ᲛᲘᲡᲘᲡᲚᲘᲐᲜᲘ. ᲣᲣᲗᲖᲔ 40 ᲛᲐᲜᲔᲗᲘ, ᲓᲐᲜᲐᲠᲩᲔᲜᲘ ᲤᲣᲚᲘ, ᲠᲝᲓᲔᲡᲐᲪ ᲗᲔᲡᲚᲘᲡ ᲬᲐᲘᲦᲔᲑᲔᲜ. ᲛᲐᲗ ᲓᲐᲔᲗᲛᲝᲑᲐ ᲙᲝᲚᲝᲤᲘ 1 Მ. 20 ᲗᲗᲘᲗᲘᲡ ᲨᲔᲛᲘᲦᲔᲑᲐ ᲣᲛᲗᲐᲕᲠᲔᲡ ᲡᲐᲬᲧᲝᲑᲨᲘ ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲨᲘ ᲗᲐᲕᲘᲡ ᲡᲐᲕᲐᲭᲠᲝᲨᲘ, ᲛᲘᲮᲐᲘᲚᲝᲕᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐᲖᲔ. ᲤᲐᲠᲡᲐᲜᲐᲧᲐᲜᲔᲕᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ, ᲨᲕᲐᲜᲗᲕᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲥᲕᲘᲢᲘᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲛᲐᲚᲚᲐᲙᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲞᲐᲢᲠᲘᲙᲔᲔᲗᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲡᲐᲧᲣᲚᲘᲐᲡᲐᲗᲕᲘᲡ, ᲡᲕᲘᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲬᲧᲐᲚᲢᲣᲞᲝᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲒᲔᲜᲢᲐᲗ ᲒᲐᲛᲧᲘᲓᲕᲔᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘᲐ ᲓᲔᲕᲘᲐᲜᲢᲐ ᲒᲘᲥᲗᲝᲛᲔᲡ ᲛᲔ ᲜᲣᲪᲣᲑᲘᲫᲔ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪ ᲪᲮᲝᲕᲠᲝᲑᲡ ᲤᲐᲠᲪᲮᲐᲜᲐᲧᲐᲜᲔᲕᲨᲘ ᲘᲐᲠᲛᲣᲠᲙᲐᲨᲘ.

ᲓᲔᲞᲝᲚᲐᲛᲞᲔᲣᲚᲘᲡ, ᲭᲣᲠᲭᲚᲔᲣᲚᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲨᲞᲐᲚᲘᲔᲠᲘᲡ Ქ. ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲨᲘ.

Ф. Ѣ. ФИЛИПОВИЧА.

ᲐᲚᲔᲥᲡᲐᲜᲓᲠᲔᲡ ᲥᲣᲩᲐᲖᲔ.

ᲛᲝᲔᲞᲝᲑᲐ ᲧᲝᲕᲔᲚᲗᲕᲘᲡ ᲔᲚᲔᲥᲢᲠᲝᲜᲘᲡ ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲒᲕᲐᲠᲘ ᲐᲠᲩᲐᲢᲣᲠᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲝᲬᲧᲝᲑᲘᲚᲔᲑᲐᲜᲘ, ᲧᲝᲕᲔᲚᲜᲐᲘᲠᲘ ᲡᲐᲝᲯᲐᲮᲝ ᲡᲐᲛᲯᲘᲗᲮᲔᲚᲝ ᲘᲜᲕᲔᲜᲢᲐᲠᲘ: ᲜᲐᲕᲗᲘᲡ ᲡᲐᲛᲝᲕᲠᲔᲑᲘ, ᲦᲣᲛᲔᲚᲔᲑᲘ (ᲨᲣᲩᲘᲔᲑᲘ), ᲡᲐᲛᲨᲕᲐᲠᲔᲣᲚᲝᲔᲑᲘ, ᲘᲐᲢᲐᲙᲖᲔ ᲡᲐᲤᲔᲜᲘ „ᲚᲘᲜᲔᲚᲝᲣᲛᲘ“, ᲡᲐᲛᲣᲡᲘᲙᲝ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲛᲔᲜᲢᲔᲑᲘ (ᲡᲐᲙᲠᲐᲕᲔᲑᲘ), ᲡᲐᲔᲙᲚᲔᲡᲘᲝ ᲡᲐᲛᲙᲐᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲒᲕᲐᲠᲘ ᲛᲔᲘᲠᲤᲐᲡᲘ ᲡᲐᲝᲯᲐᲮᲝ ᲜᲘᲕᲗᲘ, ᲐᲣᲐᲠᲔᲑᲔᲚᲘ ᲐᲡᲐᲠᲩᲔᲕᲘ ᲜᲘᲛᲣᲨᲘ, ᲨᲔᲕᲐᲚᲔᲠᲘᲡ ᲓᲝᲤᲘ 2 ᲨᲐᲣᲠᲘᲓᲐᲜ ᲕᲘᲓᲠᲔ ᲛᲐᲜᲔᲗᲘᲡᲐᲡᲕᲔᲕᲠᲐᲛᲓᲘ. ᲤᲐᲡᲔᲑᲘ ᲧᲝᲕᲔᲚᲘ ᲙᲝᲜᲙᲣᲠᲔᲜᲪᲘᲘᲡ ᲒᲐᲠᲔᲨᲔ.

ᲞᲐᲢᲘᲕᲘᲡᲪᲔᲛᲐᲗ ᲤᲐ. Ѣ. ᲤᲘᲚᲘᲞᲝᲕᲘ. № 10.

ᲐᲮᲚᲐᲗ ᲒᲐᲛᲝᲨᲕᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲞᲘᲠᲝᲖᲔᲑᲘ „ᲓᲔᲚᲘᲑᲐᲑ“

10 ᲪᲐᲚᲘ 6 ᲙᲐᲞ. 25 ᲪᲐᲚᲘ 3 Ш. ᲘᲧᲘᲓᲔᲑᲐ ᲧᲕᲔᲚᲒᲐᲜ.

ᲞᲐᲞᲘᲠᲝᲖᲔᲑᲘ ᲙᲔᲗᲓᲔᲑᲐ ᲒᲐᲛᲝᲩᲘᲜᲘᲚᲘ ᲬᲕᲠᲘᲚᲤᲣᲠᲙᲚᲘᲐᲜᲘ ᲜᲐᲛᲓᲕᲘᲚᲘ ᲗᲐᲛᲐᲠᲣᲚᲘ ᲗᲐᲛᲑᲐᲥᲝᲡᲐᲒᲐᲜ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲡᲐᲪ ᲨᲔᲡᲐᲛᲩᲜᲔᲕᲘ ᲐᲠᲝᲛᲐᲢᲘ ᲓᲐ ᲡᲐᲡᲘᲐᲛᲝᲕᲜᲝ ᲒᲔᲛᲘ ᲐᲥᲕᲡ. ᲗᲣᲗᲣᲜᲘᲡ ᲥᲐᲠᲮᲐᲜᲐ „ᲑᲘᲜᲘᲐᲗ-ᲝᲚᲚᲘᲡᲐ“ ᲑᲐᲗᲣᲛᲨᲘ ᲙᲝᲛᲐᲠᲝᲕᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ, ᲡᲐᲙᲣᲗ. ᲡᲐᲮᲚᲘ.

Ґ. ᲒᲝᲚᲠᲓᲐᲛᲘᲡᲐ ᲓᲐ Ს. ᲬᲔᲠᲔᲗᲚᲘᲡ

ᲔᲠᲗᲐᲓᲐᲠᲗᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲐᲓᲒᲔᲜᲚᲘ ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘᲡ ᲒᲣᲑᲔᲠᲜᲘᲐᲨᲘ, ᲑᲐᲗᲝᲛᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲝᲮᲣᲛᲘᲡ ᲝᲚᲥᲨᲘ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲒᲘᲡᲢᲠᲘᲡ, ᲘᲣᲠᲘ ᲡᲢᲔᲤᲐᲜᲔᲡ ᲫᲘᲡ ᲜᲔᲩᲐᲒ-ᲛᲐᲚᲒᲘᲡᲘᲡ ᲑᲘᲛᲡᲙᲘᲡ ᲛᲘᲜᲔᲑᲘᲡ ᲥᲐᲠᲮᲜᲘᲡᲐ, ᲛᲘᲐᲥᲪᲘᲔᲗ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲝᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲣᲣᲠᲐᲦᲓᲔᲑᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡ ᲣᲣᲗᲖᲔ ᲜᲘᲨᲜᲘᲡ „БЕМСКОЕ“

ᲠᲙᲘᲜᲔᲣᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲐᲦᲐᲖᲘᲐᲨᲘ ᲘᲧᲘᲓᲔᲑᲐ:

ᲡᲐᲣᲙᲔᲗᲔᲡᲝ ᲥᲐᲠᲮᲜᲔᲑᲘᲡᲒᲐᲜ

ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲠᲙᲘᲜᲔᲣᲚᲘ

ᲡᲐᲥᲝᲜᲔᲚᲘ: ᲙᲐᲠᲘᲡ, ᲤᲐᲜᲯᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲦᲣᲛᲔᲚᲘᲡ ᲛᲝᲬᲧᲝᲑᲘᲚᲝᲑᲜᲘᲜᲘ; ᲡᲐᲓᲣᲠᲒᲚᲝᲗ ᲮᲔᲚᲡᲐᲬᲧᲝᲑᲘ, ᲤᲐᲜᲯᲠᲘᲡ ᲛᲘᲜᲔᲑᲘ, ᲠᲙᲘᲜᲘᲡ ᲜᲘᲩᲑᲔᲑᲘ, ᲚᲣᲠᲡᲛᲐᲜᲘ, ᲛᲐᲕᲗᲣᲚᲘ, ᲧᲝᲕᲔᲚᲓᲒᲕᲐᲠᲘ ᲡᲐᲓᲔᲑᲐᲕᲘ ᲬᲐᲛᲐᲚᲘ, ᲔᲚᲔᲥᲢᲠᲝᲜᲘᲡ ᲮᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲬᲧᲝᲑᲘᲚᲝᲑᲐ, ᲨᲣᲥᲚᲘᲔᲠᲘ, ᲪᲔᲛᲔᲜᲢᲘ, ᲔᲛᲐᲚᲘᲐᲜᲘ ᲥᲣᲠᲥᲔᲚᲘ, ᲐᲡᲤᲐᲚᲢᲘ ᲓᲐ ᲡᲮ.

ᲕᲐᲭᲠᲝᲑᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲐᲗᲐ ᲓᲐ ᲬᲕᲠᲘᲚᲐᲗ ᲮᲔᲚᲛᲘᲡᲐᲬᲓᲝᲛᲘ ᲤᲐᲡᲐᲗ.

Ქ. ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲨᲘ, ᲡᲐᲯᲣᲗᲐᲠ ᲨᲔᲜᲝᲑᲐᲨᲘ, ᲛᲘᲮᲔᲘᲓᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐᲖᲔ № 65

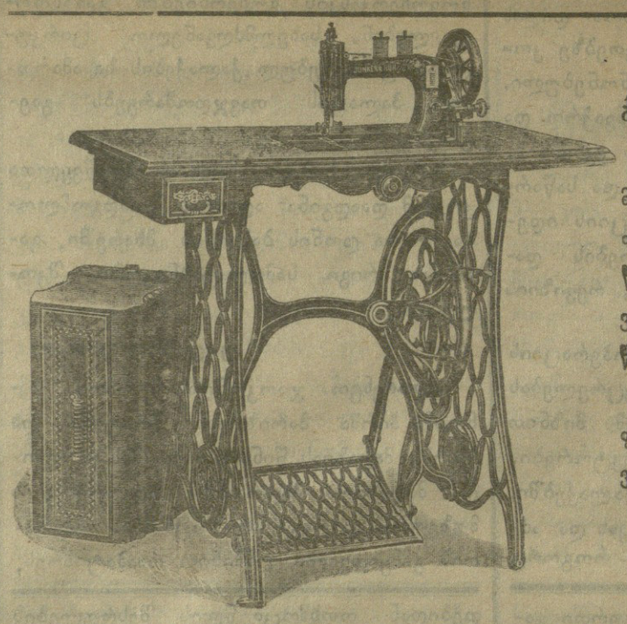

Ქ. ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲨᲘ. (ᲡᲐᲙᲠᲔᲑ. ᲢᲐᲫᲐᲠᲗᲐᲜ).

Ა. ᲗᲐᲑᲐᲒᲠᲘᲡ ᲛᲐᲦᲐᲖᲘᲐᲨᲘ.

ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲓᲘᲓᲫᲐᲚᲘ ᲡᲐᲣᲙᲔᲗᲔᲡᲝ ᲡᲐᲙᲔᲠᲐᲕᲘ, ᲡᲐᲥᲡᲝᲕᲘ ᲓᲐ ᲡᲐᲬᲔᲠᲘ ᲛᲐᲜᲥᲐᲜᲐ, ᲒᲠᲐᲛᲐᲤᲝᲜᲔᲑᲘ, ᲕᲔᲚᲝᲡᲘᲞᲔᲓᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲐᲗᲘ ᲛᲝᲬᲧᲝᲑᲘᲚᲔᲑᲐ. ᲡᲐᲥᲝᲜᲚᲘᲡ ᲡᲘᲙᲐᲠᲒᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲐᲡ ᲕᲘᲓᲚᲔᲕᲘ. ᲤᲐᲡᲔᲑᲘ ᲫᲚᲘᲔᲠ ᲓᲐᲙᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐ. ᲕᲧᲘᲓᲘᲗ ᲜᲘᲡᲘᲐᲗᲐᲪ ᲗᲕᲘᲣᲠᲘ ᲨᲔᲛᲝᲢᲐᲜᲘᲗ.

КУРСЫ | ПРІЕМЪ

кройки и шитья для дамъ и дѣвицъ. | заказовъ на элегантные дамскіе наряды

M-me МАРИ

На-сколко важно для каждой дамы и дѣвицы самой, безъ посторонней помощи, умѣть кроить и шить, говорить объ этомъ нѣтъ надобности. Достаточно сказать, что спеціальность эта, совмѣщаетъ въ себѣ двойную выгоду: ЭКОНОМІЮ и ЗАРАБОТКИ. Она каждой дамѣ и дѣвицѣ даетъ могучую возможноть: 1) одѣваться почти даромъ и со вкусомъ и 2) заработывать вдвойнѣ— путемъ преподованія курсовъ и пріема заказовъ. Курсы эти открыты мною по образцу заграничныхъ. Благодаря особенностямъ метода и постановкѣ дѣла курсы усваиваются БЫСТРО, ЛЕГКО и ОСНОВАТЕЛЬНО. За мою долголѣтную практику заграницей и въ столичныхъ городахъ Россіи, какую я на этомъ поприще искуства принесла пользу, въ этомъ убѣждаютъ безчисленныя газетныя благодарности, какія систематически изъявлены мнѣ многими изъ моихъ бывшихъ курсистокъ. Время дорого. Поспѣшите записаться на курсы.

Тутъ же при курсахъ открыта мною спеціальная мастерская для пріема заказовъ исключительно на элегантные наряды, отличающіеся изящностью фасона и художественностью работы. Полное угожденіе вкусу любительницъ изысканныхъ нарядовъ, это— нашъ девизъ. Ѣздить въ Тифлисъ на курсы или за заказомъ художественно —изящныхъ нарядовъ болѣе нѣтъ надобности.

Адресъ: Кутаисъ, 1-ая Александровская ул. д. Бокерія противъ бульвара.

Съ почтеніемъ **M-me МАРИ.**

ᲗᲮᲝᲕᲐ ᲡᲐᲡᲝᲤᲚᲝ ᲙᲐᲜᲪᲔᲚᲐᲠᲘᲘᲡ ᲙᲐᲡᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲛᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲡᲐᲨᲘᲜᲯᲐᲕᲐᲗ. ᲮᲐᲚᲮᲛᲐ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲐᲓᲒᲔᲜᲚᲔᲑᲘ ᲐᲘᲠᲩᲘᲐ, ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲣᲙᲐᲜᲐᲡᲙᲜᲔᲚᲔᲑᲛᲐ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲡ, ᲠᲝᲛ ᲠᲔᲕᲘᲖᲘᲐ ᲙᲐᲜᲝᲜᲘᲔᲠᲘ ᲓᲐ ᲡᲐᲤᲣᲫᲕᲚᲘᲐᲜᲘ ᲛᲮᲝᲚᲝᲓ ᲛᲐᲨᲘᲜ ᲘᲥᲜᲔᲑᲐ, ᲠᲝᲓᲔᲡᲐᲪ ᲨᲔᲛᲝᲚᲔᲑᲣᲚ ᲘᲥᲜᲔᲑᲐ ᲬᲘ�გᲜᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲒᲣᲗᲝᲔᲑᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲝᲑᲐ ᲚᲐᲢᲘᲜᲣᲠᲘ ᲔᲜᲐᲖᲔ ᲓᲐ ᲐᲠᲐ ᲠᲣᲡᲣᲚᲖᲔᲝ. ᲐᲛᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲐᲓᲒᲔᲜᲚᲔᲑᲘ ᲞᲐᲡᲣᲮᲘᲡᲒᲔᲑᲐᲨᲘ ᲛᲘᲡᲪᲔᲡ. ᲛᲘᲢᲐᲕᲘᲡ ᲝᲚᲥᲘᲡ ᲡᲐᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲚᲝᲛ ᲑᲠᲐᲚᲓᲔᲑᲣᲚᲔᲑᲘ ᲒᲐᲐᲛᲐᲠᲗᲚᲐ, ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲑᲠᲐᲚᲓᲔᲑᲔᲚᲛᲐ ᲞᲠᲝᲢᲔᲡᲢᲘ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲛᲔ ᲞᲐᲚᲐᲢᲐᲨᲘ ᲒᲐᲓᲐᲘᲢᲐᲜᲔᲡ, ᲞᲐᲚᲐᲢᲐᲛ ᲑᲠᲐᲚᲓᲔᲑᲚᲘᲡ ᲞᲠᲝᲢᲔᲡᲢᲘ ᲣᲧᲣᲠᲐᲓᲦᲔᲑᲝᲗ ᲓᲐᲡᲢᲝᲕᲐ ᲓᲐ ᲑᲠᲐᲚᲓᲔᲑᲣᲚᲔᲑᲘ ᲒᲐᲐᲛᲐᲠᲗᲚᲐ.

Დ. ᲢᲝᲚᲡᲢᲝᲡᲘᲡ „ᲐᲦᲓᲒᲝᲛᲐ“. ᲮᲝᲚᲛᲘᲡ ᲒᲣᲑᲔᲠᲜᲐᲢᲝᲠᲛᲐ ᲑᲫᲐᲜᲔᲑᲐ ᲒᲐᲡᲪᲐ—ᲡᲐᲮᲐᲚᲮᲝ ᲡᲐᲛᲙᲘᲗᲮᲕᲔᲚᲝᲔᲑᲘᲓᲐᲜ ᲒᲐᲫᲔᲕᲔᲑᲣᲚ ᲘᲥᲜᲐᲡ Ლ. ᲢᲝᲚᲡᲢᲝᲡᲘᲡ „ᲐᲦᲓᲒᲝᲛᲐ“, ᲠᲐᲪ ᲣᲙᲕᲔ ᲡᲘᲡᲢᲠᲣᲚᲔᲨᲘ ᲛᲝᲘᲧᲕᲐᲜᲔᲡ.

ᲣᲪᲮᲝᲔᲗᲘ.

ᲖᲐᲛᲗᲐᲠᲘ ᲨᲔᲣᲠᲗᲔᲑᲣᲚ ᲨᲢᲐᲢᲔᲑᲨᲘ. ᲜᲘᲣ-ᲘᲝᲠᲙᲘᲓᲐᲜ ᲘᲢᲧᲝᲛᲑᲘᲜᲔᲑᲘᲐᲜ, ᲠᲝᲛ ᲨᲔᲔᲠᲗᲔᲑᲣᲚ ᲨᲢᲐᲢᲔᲑᲨᲘ ᲐᲠᲐᲩᲕᲔᲣᲚᲔᲑᲠᲘᲕᲘ ᲖᲐᲛᲗᲐᲠᲘ ᲓᲐᲓᲒᲐ. ᲗᲝᲕᲚᲘ ᲔᲠᲗ ᲡᲐᲤᲔᲜ ᲜᲐᲮᲔᲕᲐᲠᲡ ᲣᲓᲠᲘᲡ. ᲛᲘᲡᲕᲚᲐ-ᲛᲝᲡᲕᲚᲐ ᲨᲔᲡᲬᲧᲓᲐ. ᲠᲙᲘᲜᲘᲡ ᲒᲖᲐ ᲐᲠ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲡ, ᲛᲙᲕᲓᲠᲔᲑᲡ ᲕᲔᲠ ᲛᲐᲠᲗᲕᲔᲜ. ᲛᲘᲡᲕᲚᲐ-ᲛᲝᲡᲕᲚᲐ ᲨᲔᲡᲬᲧᲓᲐ. ᲠᲙᲘᲜᲘᲡ ᲒᲖᲐ ᲐᲠ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲡ, ᲛᲙᲕᲓᲠᲔᲑᲡ ᲕᲔᲠ ᲛᲐᲠᲗᲕᲔᲜ.

ᲡᲝᲤ. ᲒᲐᲠᲓᲐᲒᲝᲜᲘᲡ (ᲖᲔᲛᲝ ᲘᲛᲔᲠᲔᲗᲘ). ᲒᲐᲡᲣᲚᲘ ᲜᲝᲔᲛᲑᲠᲘᲡ 22-Ს ᲐᲛ ᲡᲝᲤᲔᲚᲗᲐᲜ ᲛᲘᲓᲘᲝᲓᲔᲜ, ᲝᲠᲘ ᲞᲝᲚᲘᲪᲘᲘᲡ ᲓᲐᲠᲐᲯᲘ, ᲐᲓᲒᲘᲚᲝᲑᲠᲘᲕᲘ ᲛᲣᲮᲣᲠᲘᲡ ᲛᲔᲛᲐᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲘ, ᲛᲬᲔᲠᲚᲘᲗ, ᲘᲐᲡᲐᲣᲚᲘᲗᲐ ᲓᲐ ᲜᲐᲪᲕᲚᲘᲗ. ᲔᲡᲔᲜᲘ ᲛᲘᲣᲒᲖᲐᲕᲠᲔᲑᲝᲓᲔᲜ ᲛᲐᲮ ᲚᲝᲑᲔᲚᲡ ᲡᲝᲤᲔᲚ ᲖᲔᲓᲐᲖᲔ ᲛᲘᲓᲘᲗᲮᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲠᲐᲯᲘ, ᲠᲝᲛ ᲐᲠᲐᲩᲕᲔᲣᲚᲔᲑᲠᲘᲕᲘ ᲖᲐᲛᲗᲐᲠᲘ ᲓᲐᲓᲒᲐ. ᲗᲝᲕᲚᲘ ᲔᲠᲗ ᲡᲐᲤᲔᲜ ᲜᲐᲮᲔᲕᲐᲠᲡ ᲣᲓᲠᲘᲡ. ᲛᲘᲡᲕᲚᲐ-ᲛᲝᲡᲕᲚᲐ ᲨᲔᲡᲬᲧᲓᲐ. ᲠᲙᲘᲜᲘᲡ ᲒᲖᲐ ᲐᲠ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲡ, ᲛᲙᲕᲓᲠᲔᲑᲡ ᲕᲔᲠ ᲛᲐᲠᲗᲕᲔᲜ. ᲛᲘᲡᲕᲚᲐ-ᲛᲝᲡᲕᲚᲐ ᲨᲔᲡᲬᲧᲓᲐ. ᲠᲙᲘᲜᲘᲡ ᲒᲖᲐ ᲐᲠ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲡ, ᲛᲙᲕᲓᲠᲔᲑᲡ ᲕᲔᲠ ᲛᲐᲠᲗᲕᲔᲜ.

ᲔᲡ ᲧᲕᲔᲚᲐᲤᲔᲠᲘ ᲐᲡᲔ ᲘᲧᲝ ᲗᲥᲕᲔᲜᲒᲐᲜ ᲜᲐᲗᲥᲕᲐᲛᲘ ᲓᲐ ᲐᲛᲐᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ, ᲠᲝᲒᲝᲠᲪ ᲓᲐᲣᲨᲚᲘᲓᲘᲗ ᲓᲐ ᲐᲠᲪ ᲓᲐᲒᲘᲨᲚᲘᲐᲗ-ᲞᲐᲢᲘᲝᲡᲜᲐᲗ ᲒᲐ-ᲡᲐᲠᲯᲔᲗ, ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲛᲝᲚᲝᲞᲐᲠᲐᲙᲔᲑᲐᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ ᲐᲠ ᲧᲝᲤᲘᲚᲕᲐᲠᲝ, ᲑᲠᲫᲐᲜᲔᲑᲗ, ᲐᲠᲐᲐ ᲛᲐᲠᲗᲐᲚᲘ! ᲗᲥᲕᲔᲜ ᲛᲝᲑᲫᲐᲜᲓᲘᲗ ᲓᲐ ᲜᲐᲮᲔᲗ ᲠᲘᲙᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲦᲒᲑᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲤᲐᲜᲯᲠᲘᲡ ᲤᲐᲠᲓᲔᲑᲘ ᲩᲐᲛᲝᲮᲡᲜᲘᲚᲘ. ᲒᲐᲘᲮᲛᲔᲗ Დ. ᲩᲮᲔᲘᲫᲔ ᲓᲐ ᲣᲗᲮᲐᲠᲘᲗ: ᲐᲠᲐᲤᲔᲠᲘ ᲒᲐᲤᲣᲭᲓᲔᲡ, ᲗᲕᲐᲠᲐ ᲗᲥᲕᲔᲜ ᲖᲚᲐᲕᲗᲝ. ᲔᲠᲗᲘ ᲘᲡᲘᲪ ᲒᲕᲘᲗᲮᲐᲠᲘ, Ბ. ᲐᲒᲐᲤᲝᲜ, ᲝᲪᲓᲐᲮᲣᲗᲘ ᲓᲦᲘᲗ ᲓᲐᲡᲕᲔᲜᲔᲑᲘᲡ ᲜᲔᲑᲘᲡ ᲐᲦᲔᲑᲐ, ᲘᲛᲐᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ, ᲠᲐᲪ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲘᲡ ᲜᲔᲑᲐ ᲓᲐᲠᲗᲔᲗ, ᲠᲐᲗ ᲓᲐᲒᲬᲘᲠᲓᲐᲗ! 2 ᲘᲒᲕᲘᲡᲢᲝᲡ, ᲛᲐᲠᲗᲐᲚᲘᲐ, ᲡᲐᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲔᲚᲘ ᲩᲐᲛᲐᲑᲐᲠᲔᲗ ᲬᲠᲘᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲗᲘ ᲡᲐᲑᲣᲗᲘᲗ. ᲡᲮᲕᲐᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ, ᲕᲘᲡᲬᲠᲔᲠᲓᲘᲗ, ᲑᲫᲐᲜᲔᲑᲗ, ᲠᲝᲛ ᲨᲔᲜᲝᲑᲐᲨᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲘᲡ ᲜᲔᲑᲘᲡ ᲘᲜᲡ�პᲔᲥᲢᲝᲠᲘ ᲣᲐᲠᲡ ᲐᲠᲘᲡᲝ. ᲐᲘ ᲡᲬᲝᲠᲔᲗ ᲐᲥ ᲒᲐᲛᲝᲓᲒᲔᲑᲐ ᲗᲥᲕᲔᲜᲘ ᲐᲜᲓᲐᲖᲐ: ᲐᲛᲘᲠᲐᲜ ᲒᲣᲚᲨᲘ ᲘᲛᲦᲔᲠᲘᲡ, ᲛᲝᲧᲕᲐᲠᲔ ᲑᲐᲜᲘ ᲛᲘᲗᲘᲗᲮᲐᲠᲘᲝᲗ“. ᲗᲥᲕᲔᲜ ᲘᲢᲧᲕᲘᲗ ᲬᲔᲠᲘᲚᲝᲑᲘᲗᲘ ᲡᲐᲑᲣᲗᲘ ᲛᲐᲥᲕᲡ ᲐᲛᲘᲡᲘᲪᲝ, ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲔᲡ ᲡᲐᲑᲣᲗᲘ ᲠᲐᲛᲓᲔᲜᲐᲗ ᲛᲐᲠᲗᲐᲚᲘᲐ — ᲒᲐᲛᲝᲣᲠᲙᲕᲔᲕᲔᲚᲘᲐ. ᲫᲚᲘᲐᲜ ᲙᲘ ᲛᲬᲐᲓᲓᲐ ᲒᲐᲛᲝᲐᲨᲙᲐᲠᲐᲕᲔᲑᲐ ᲗᲥᲕᲔᲜᲘ ᲡᲐᲑᲣᲗᲘᲡ ᲡᲘᲧᲐᲚᲑᲘᲡ, ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲠᲐᲡᲐᲪ ᲛᲝᲕᲔᲠᲘᲓᲔ, ᲔᲡ ᲗᲥᲕᲔᲜᲪ ᲣᲜᲓᲐ ᲒᲐᲒᲔᲑᲣᲚᲘ ᲒᲥᲝᲜᲓᲔᲗ.

ᲐᲛᲒᲕᲐᲠᲐᲗ ᲗᲥᲕᲔᲜ ᲐᲛ ᲡᲐᲑᲣᲗᲖᲔ ᲐᲠᲐᲝᲤᲔᲠᲘ ᲒᲔᲗᲥᲛᲘᲡᲗ ᲓᲐ ᲕᲔᲠᲪ ᲘᲛᲐᲡ ᲘᲢᲧᲕᲘᲗ, ᲠᲝᲛ ᲕᲘᲜᲪ ᲐᲮᲚᲐᲓᲐ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚ ᲥᲠᲘᲡᲢᲔᲛᲝᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲕᲓᲘ ᲐᲛᲘᲔᲠ ᲙᲐᲕᲙᲐᲡᲘᲘᲡ ᲗᲔᲡᲚᲘᲡ ᲐᲠᲐ ᲜᲐᲚᲚᲔᲑ ᲔᲠᲗ ᲣᲣᲗᲡᲐ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪ ᲛᲘᲪᲘᲡ 200 ᲙᲝᲚᲝᲤᲘᲘ ᲔᲥᲕᲡ ᲛᲘᲡᲘᲡᲚᲘᲐᲜᲘ. ᲣᲣᲗᲖᲔ 40 ᲛᲐᲜᲔᲗᲘ, ᲓᲐᲜᲐᲠᲩᲔᲜᲘ ᲤᲣᲚᲘ, ᲠᲝᲓᲔᲡᲐᲪ ᲗᲔᲡᲚᲘᲡ ᲬᲐᲘᲦᲔᲑᲔᲜ. ᲨᲔᲙᲕᲔᲗᲐ ᲗᲔᲡᲚᲘᲡᲐ ᲛᲘᲘᲦᲔᲑᲐ ᲣᲛᲗᲐᲕᲠᲔᲡ ᲡᲐᲬᲧᲝᲑᲨᲘ ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲨᲘ ᲗᲐᲕᲘᲡ ᲡᲐᲕᲐᲭᲠᲝᲨᲘ, ᲛᲘᲮᲐᲘᲚᲝᲕᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐᲖᲔ. ᲤᲐᲠᲡᲐᲜᲐᲧᲐᲜᲔᲕᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ, ᲨᲕᲐᲜᲗᲕᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲥᲕᲘᲢᲘᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲛᲐᲚᲚᲐᲙᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲞᲐᲢᲠᲘᲙᲔᲔᲗᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲡᲐᲧᲣᲚᲘᲐᲡᲐᲗᲕᲘᲡ, ᲡᲕᲘᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲬᲧᲐᲚᲢᲣᲞᲝᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲒᲔᲜᲢᲐᲗ ᲒᲐᲛᲧᲘᲓᲕᲔᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘᲐ ᲓᲔᲕᲘᲐᲜᲢᲐ ᲒᲘᲥᲗᲝᲛᲔᲡ ᲛᲔ ᲜᲣᲪᲣᲑᲘᲫᲔ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪ ᲪᲮᲝᲕᲠᲝᲑᲡ ᲤᲐᲠᲪᲮᲐᲜᲐᲧᲐᲜᲔᲕᲨᲘ ᲘᲐᲠᲛᲣᲠᲙᲐᲨᲘ.

Წ